№ 223. Kraków 27 Września — Sobota. Rok 1856.

Dziennik wychodzi co dzień rano wyjąwszy poniedziałki i dni następujące po świętach.
Dodatek miesięczny wychodzi z ostatnim dniem każdego miesiąca.

Przedpłata na Dziennik „Czas"

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
rocznie	[illegible]	rocznie	złr. 20
półrocznie	„ 8	półrocznie	„ 10
kwartalnie	„ 4	kwartalnie	„ 5
miesięcznie	„ 1. 30 kr.	miesięcznie	„ 2

Przedpłata na Dziennik „Czas" z „Dodatkiem"

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
rocznie	złr. 26	rocznie	złr. 3[illegible]
półrocznie	„ 13	półrocznie	„ 15
kwartalnie	„ 7	kwartalnie	„ 8

Na sam „Dodatek" prenumerować niemożna

CZAS

Przyjmuje się do umieszczania w Inseratach:
OGŁOSZENIA, [illegible]WY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, tyczące się [illegible]ysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą:
od wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 3 kr.
Do każdego inseratu załączone być winno 10 kr. na opłatę stęplową [illegible] dorazowe umieszczenie.
Listy z pieniędzmi przedpłacyjnymi i inseratowemi [illegible] franko do Biura Expedycyi Czasu.
Listy reklamacyjne nieopieczętowane nieulegają frankowaniu.
Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

OGŁOSZENIE PRENUMERATY

na kwartał IV 1856 r. tojest na miesiące: **Październik, Listopad i Grudzień.**

Dziennik sam w miejscu . . 4 złr.
pocztą w kraju. 5 „
z Dodatkiem miesięcznym
w miejscu . . 7 „
pocztą w kraju. 8 „

Dodatku osobno prenumerować nie można.

Liczba egzemplarzy tak dziennika **Czas** jak i **Dodatku** miesięcznego stósować się będzie do liczby prenumeraty; dla tego uprasza się o śpieszne jéj nadesłanie, aby nie narazić Szan. Abonentów na brak pierwszych numerów kwartału; tudzież o wyraźne nadmienienie, czy dziennik **Czas** sam lub z **Dodatkiem miesięcznym** jest żądany.

Dodatek miesięczny wychodzić zaczął z rokiem bieżącym i wychodzić będzie daléj jak dotąd, z dniem ostatnim każdego miesiąca w formacie książkowym **12** do **15** arkuszy druku mającym. Dodatek ten zawierać będzie: artykuły polityczne, religijne, ekonomiczne, historyczne, dokumenta, rozprawy krajowe, literaturę w ogóle, to jest: powieści, poezye krytyki itd., przytém Kronikę zawierającą korespondencye z różnych stolic europejskich przedstawiające obraz ich z upłynionego miesiąca.

☞ Urzędy pocztowe Królestwa Polskiego mają upoważnienie przyjmowania przedpłat na **Dodatek miesięczny.**

Kraków 26 września.

Podaliśmy przed parą dniami dekret królowéj Izabelli przywracający w Hiszpanii konstytucyę z r. 1845, jakoteż akt dodatkowy zaprowadzający w téj ustawie zmiany stósowne do okoliczności, które przyszłym Kortezom zostaną przedłożone, aż do ich zwołania atoli mają tymczasowo moc obowiązującą.

Nie widzieliśmy potrzeby podawać przedstawienia ministeryalnego do korony, motywującego ten dekret. Jest to dokument bardzo długi i dosyć napuszysty, w którym ma być dowiedzionie jak zawsze, „że idzie o to aby zaszczepić na bujnem drzewie żywotności tradycyjnéj odradzającą mądrość ducha nowoczesnego, aby przywrócić ruch normalny sprężynom nadwerężonym maszyny politycznéj" zgoła same frazesy i nic więcéj.

Czemu konstytucya z r. 1845 a nie inna? Odpowiedzią jedyną jaka się z tego dokumentu przedstawia jest ta, że ustawa z r. 1837 jest zbyt odległa, a ustawa z 1856 r. za bliska. *Medium tenuere beati.* Z resztą, co do konstytucyj pisanych, rzecz to dosyć obojętna, idzie zawsze głównie o zastósowanie; wszakże przyznać trzeba, że ustawa z 1845 r. bliższa jest tradycyj politycznych hiszpańskich niż ta, którą ostatnie zgromadzenie kortezów zawotowało.

Tymczasem w łonie gabinetu odbyła się kryzys, która zagrażała zupełnem jego rozwiązaniem. O'Donnell, Cantero i Biarri chcieli wziąść dymisyę, skończyło się na dymisyi p. Cantero ministra finansów, którego zastąpił p. Salaverria. Rzecz szła o rozporzędzenie skarbowe, które wymagało przyśpieszenia sprzedaży dóbr kościelnych. Sprzeciwił się temu p. Rios Rosas i silnie poparty został przez królową. *Debaty* zamieściły w tym przedmiocie list z Madrytu, który jeżeli jest dokładny, dowodzi że w gabinecie różne są bardzo opinie i że nie można rachować na jedność postępowania.

P. Brunnow tymczasowy minister rosyjski w Paryżu zawiadomił p. Serrano posła hiszpańskiego przy dworze francuskim, iż hr. Benckendorff otrzymał polecenie od dworu petersburgskiego, aby dwór hiszpański zawiadomił o wstąpieniu na tron Cesarza Aleksandra II. Rzeczą więc pewną, że stosunki dyplomatyczne między Rosyą a Hiszpanią przywrócone zostaną.

Korespondencya Czasu.

Paryż 22 września.

Doniosłem wam w przedostatnim liście, że król neapolitański postanowił nieustąpić, chyba przed siłą i że na przypadek użycia siły, dał rozkaz margrabiemu Antonini opuszczenia Paryża i udania się do Bruksellі. Stanie się według woli tego monarchy. tylko zdarzyć się może, że margrabia Antonini nie będzie miał czasu opuścić Paryża. Margrabia robi przygotowania do wyjazdu i miewa z hr. Walewskim konferencye, które do niczego nie prowadzą. Siły francuzko-angielskie, złożone z kilku okrętów zbiorą się pod Ajacio. Baron Brenier przedstawi królowi neapolitańskiemu ultimatum, i jeżeli król nie ustąpi, ambasada opuści Neapol. Zapewne skończy się cała rzecz na ultimatum. Giełda paryzka lęka się groźby użycia siły przeciw Neapolowi i spada, kiedy przeciwnie podnosićby się powinna, albowiem kroki jakich używa Zachód prowadzą do pokoju i osłabienia we Włoszech żywiołów rewolucyjnych.

Sprawa neapolitańska jest ważną z tego tylko powodu, że rozpoczyna praktykę systemu tak zwanego pacyfikacyjnego, uchwalonego na kongresie paryzkim, w którym Francya i Anglia odgrywają główną rolę. System ten zaczyna znajdować stronników w Anglii. Ostatnie niedzielne dzienniki angielskie ważniejsze i poważniejsze niż zwyczajne dzienniki, wiele się nim zajmują i wiele weń ufają. System pacyfikacyjny ustanawia w Europie pewien rodzaj Areopagu.

Tą drogą ma być zdecydowaną sprawa neufchatelska i inne. W sprawie neufchatelskiéj Anglia i Francya stają po stronie Szwajcaryi i zapewne w tym duchu rzecz zakończą. Prusy będą musiały poprzestać na wynagrodzeniu pieniężném. Przybycie do Paryża hr. Kisielewa wyświeci wartość przyjętego systemu na kongresie paryzkim. Wiele tu mówią o instrukcyach, które przywiezie z sobą ten ambasador. Poczekajmy na fakta, aby nie dać się pozornie omylić.

Wiecie już, że p. Amedeusz René naczelny redaktor dzienników *le Constitutionnel* i *le Pays* odpowiadając na artykuły *Morning-Posta* i innych dzienników angielskich, wytoczył na drodze półurzędowéj sprawę przymierza francuzko angielskiego. Pióro pana René nie jest tak ostre jak pana de Cassaignac, ani tak okrągłe jak pana de Céséna, ale jest kategoryczne. Dzienniki angielskie widząc, że Francya i Anglia nie idą wszędzie zgodnie, powstały na Cesarza i napomykały o konspiracyach. P. René odpowiedział: nie Cesarz jest przyczyną niezgody, lecz różność polityki francuzkiéj; Cesarz jest autorem przymierza zachodniego i jest dotąd za niém, kiedy Francya, gdyby się jéj zapytano, za niémby zapewne się nie oświadczyła. Argumentacya pana René była dobra. Potwierdza ona moje dawniejsze zdanie, że Francuzi prowadząc się uczuciem antypatyi narodowej a nie interesem, zerwaliby może z Anglią, kiedy Cesarz, prowadząc się samym interesem, trzyma z nią ciągle i zerwać z nią nie myśli. *Morning-Post* zrozumiał uwagi pana René i ataki odwołał. P. René zamieścił odwołanie w kolumnach *Constitutionnela* z dołączeniem paru słów nauczających. Na tem zakończyła się polemika, któréj sens moralny jest ten: Napoleon III zajmuje w Europie stanowisko przeważne i Anglia zerwać z nim nie może. Polemika, o któréj mowa, [illegible] wrażenie w domu paryzkiego korespondenta *Timesa*, który najwięcéj pisał o konspiracyach.

Dzienniki angielskie schlebiają panu Michałowi Chevalier dla tego, że jest za wolnością handlową. *Globe* poświęcił mu *leader article* jaki się poświęca monarsze lub ministrowi. Zachody są próżne. Francya nie przyjmie zasady wolności handlowéj i może nawet przeszkodzi przeprowadzeniu jakiéj takiéj reformy. Po całéj Francyi, mianowicie w północnych departamentach zbierają się komitety w zamiarze bronienia pracy narodowéj. Praca narodowa była wyśmiana przez nierozważnych incitatorów Cobdena, ale Cesarz z niéj się nie śmieje.

Rosya uznała urzędownie królowę hiszpańską. Mało kto tutaj wierzy, aby jenerał Narvaez przyjął ambasadę petersburgską w razie gdyby mu była ofiarowaną. Jenerał bawi ciągle we Francyi i trudno przypuścić, aby przy stosunkach jakie ma z Cesarzem nie odegrał jeszcze znakomitéj roli w Hiszpanii. Jenerał O'Donnell wzmocniony na swém stanowisku ogłoszeniem konstytucyi, nie sprzeciwia się już przyjazdowi jenerała Narvaeza do Madrytu.

Książę Napoleon wyrzekł w Norwegii kilka słów znaczących, które dobrze zostały przyjęte przez Szwedów bawiących w Paryżu. W Chrystianii i Sztokolmie znalazł liczne listy swych korespondentów, do których liczy się i Emil de Girardin. Książę Napoleon spodziewany jest w Paryżu około 28. Książę Hieronim jego ojciec wrócił już z Havru do Paryża. Księżna Matylda jego siostra wróciła do St. Gratien koło Enghien. Zapomniałem dodać w ostatnim liście, że książę Demidow zabawił tylko parę dni w Paryżu, do którego przybył w celu poradzenia się lekarzy i że zaraz po jego odjeździe księżna Matylda do Paryża wróciła. Tak księżna Matylda jak książę Demidow pragną rozwodu.

Ambasada birmańska jest już w Marsylii i będzie w Paryżu dziś lub jutro.

Ważném jest doniesienie dziennika *la Vérité*, organu ministerstwa spraw wewnętrznych, że od 1go t. m. rząd przestał posyłać winowajców kryminalnych i politycznych do Kajeny. List Ludwika Blanc i artykuły dzienników angielskich zrobiły więc skutek.

Pomimo brzydkiego czasu, Cesarstwo bawią jeszcze w Biarritz. Onegdaj zrobili wycieczkę do St. Jean de Luz. Wczoraj udali się na walkę byków do Bajonny, do któréj udało się także wielu ciekawych z Paryża. Mówią znowu o wprowadzeniu walk byżowych do Paryża. Nie wierzę téj wiadomości, bo znam smak Francuzów. Francuzi lubią dowcip, wesołość i elegancyą a nie krew. Zresztą, od czasu upowszechnienia dróg żelaznych, życie wiejskie jest dla nich wielką a zbawienną rozrywką. Jeszcze się nie zaczęła w Paryżu tak zwana wielka pora teatralna. Żyjemy dawnemi albo nędznemi sztukami. Zdaje się, że stracimy na zawsze pannę Rachel. Ma ona udać się na tę zimę do Kairu. Kobiety takie jak ona lub jak księżna Belgiojoso mają zwyczaj szukać ostatnich emocyi na Wschodzie.

Księstwo Adalbertowie Bawarscy zwiedzają Paryż, mianowicie teatra.

Świat tutejszy robi porównanie między Cesarzową Eugenią a Lady Granville. Pierwsza, gubiąc w Notre Dame diament, nie mogła się obronić od chwilowego zatrzymania, druga gubiąc w Kremlinie sznur pereł, ani się tém zajęła.

Mirès podróżuje jak monarcha. Był on w tych czasach w Marsylii i opuszczając to miasto zostawił na różne dobroczynne zakłady 16,000 fr.

Ludwik Veuillot, bawiący na wsi od miesiąca, zebrał głównie artykuły które w przeciągu ośmiu lat napisał i ogłosił je pod tytułem: *Mélanges religieux-historiques, politiques et litteraires.* Jest to obrona i odpowiedź na dzieło *Univers jugé par lui même.* P. Veuillot dowodzi, że się nie zmienił. Pod jego to wpływem ale przy pomocy rządu, został założony w Bretanii *Le Messager de l'Ouest.* Ludność bretańska była religijną, lecz zbyt rojalistowską i zbyt pod wpływem *Ami de la Religion* i *le Corespondant* aby p. Veuillot i rząd nie mieli spostrzedz potrzeby założenia w tamtych stronach osobnego dziennika, zgodnego z *Univerem.*

PP. Lireux, Forcade i de Céséna zakładają pismo: *Semaine politique et financière.* Jest to naśladownictwo tygodników angielskich, pism bardzo użytecznych.

Poczyniono w tych dniach trochę aresztowań. Aresztowani należą do klasy roboczéj.

Zbliżają się ceremonie akademiczne. D. 4go października instytut rozda nagrody za konkurs artystyczny. Na końcu tegoż miesiąca akademia przyjmie no-

CZĘŚĆ LITERACKO-ARTYSTYCZNA.

PRZEGLĄD
usiłowań rolniczo-przemysłowych.

Zamiłowanie życia wiejskiego w narodzie, jako podpora rolnictwa.

(Ciąg dalszy.)

Nie naszą jest rzeczą i nie było zamiarem wykazywać związku między pomyślnością rolnictwa, idącą w następstwie za uczuciem jego w literaturze i życiu narodowém. Wszelako chcemy powiedzieć, że dzieła, które nie miały na celu rozwijania szczegółowo i właściwie rzeczy gospodarczéj, ale raczéj pokazywania zalet, powabów i właściwych rozkoszy, więcéj objawiały czy zawód gospodarski był ulubionym w oświeconéj klasie narodu (cóż dopiero popieranym) albo nie. Samo przedstawienie techniczne i naukowe, jakiéjś rzeczy, bez wykazania dróg pośrednich, pożytków, przyjemności, łatwo się osiągnąć mogących, może być tylko wskazówką indywidualną, że cośby się dało zrobić, ale nigdy pobudki nie podda, aby w treść przedstawionéj, wniknąć rzeczy, pożytki sobie wystawić, a przyjemności wyimaginować. Ileż to razy pobudka sama tylko, rzucony zapał, zapowiedziane zdobycze wieńców, przyciągły stronników do jakiego celu? Pisarz lub poeta ulubiony albo maluje skłonności narodu, albo takie obrazy przedstawia, do jakich skłonności naród chce przyprowadzić. Pytanie teraz czy pierwszych czy drugich miewaliśmy piewców? Przebiegnijmy kraj, nieskarżąc się na zniszczenie — bo pokolenia po pokoleniach przechodziły, co za jednych mogło być zrujnowaném, drugie mogły były odrobić, a odpowiedzieć sobie będziem mogli łatwo, czy pierwszego czy drugiego rodzaju mieliśmy pisarzy i piewców.

To natchnienie wiejskie, które opanowało angielską literaturę piękną od trzech wieków, jest dowodem, że upodobanie do wsi wzmagało się coraz więcéj. Ta mięszanina poezyi i uczucia w dziełach gospodarskich obeznających czytelnika z najmniejszemi drobnostkami jego zawodu, wskazuje szczególne usposobienie w tych, dla których te książki pisano. Domyślać się to każe nie tylko wiadomości literackich u gospodarzy z zawodu, ale i przypuścić pozwala, że wszyscy ci lordowie i bogacze (gentlemens), którzy mają tak elegankie siedziby na wsi, nie przestają na zamiłowaniu przyjemności wiejskich, lecz zajmują się z upodobania rolnictwem. Nic logiczniejszego nad to przypuszczenie.

Bo rzeczywiście, kochając wieś i przyzwyczaiwszy się żyć na niéj, ma się już zaledwo krok jeden do stania się gospodarzem z zawodu. Pan, albo majętny ziemianin, który spędził wiek młody na polowaniu konném staje się łatwo miłośnikiem zwierząt, które mu tak dzielnie pomagały do téj rozrywki. Miłośnik polowania i koni nie rozstaje się chętnie z ulubionym mu rumakiem i poczyna zajmować się chowem koni. Zatém idzie w konieczném następstwie uprawa zboża i roślin pastewnych, do któréj byle przybył chów owiec i bydła, a nastaje potrzeba pomnożenia łąk i pól, które miały pierwotnie służyć tylko dla kobył i źrebiąt. Zjawisko to powtarza się w Anglii codzień: z myśliwego pana robi się powoli gorliwy gospodarz pan.

Sławny hrabia Leicester, który położył w przeszłym wieku ogromne zasługi w rolnictwie angielskiém, nie zajmował się w pierwszéj młodości swojéj niczém prócz polowaniem. Nazywał on się jeszcze Tomasz William Coke esq. (hr.) z Norfolku, gdy okoliczności skłoniły go do zamiany polowań (*field's sports*) na poważniejsze zatrudnienia. Odtąd poświęcił resztę życia swego rolnictwu i doczekał się rzadkiego szczęścia, mianowicie dorobienia się sławy i majątku zarazem. Pracą i talentem swoim pomnożył czterokrotnie dochody swych folwarków, a przykładem wpłynął na udoskonalenie i zmianę gospodarstwa w całéj prowincyi.

Czy nie ten sam przypadek zdarza się w naszym kraju u młodzieży, która wcześnie okazuje zamiłowanie do życia wiejskiego? Chłopiec, który lubi psy i konie, polowanie i łowienie ryb lub ptaków, nabywa łatwo upodobania w wyręczaniu ojca w pracach gospodarskich. Nieszczęściem upadają coraz więcéj męzkie zabawy młodzieży naszéj, jeździć na koniu uczą się w mieście, o polowaniu zaś i łowach wiedzą z czytania. Nie dziw, że kto tak zniewieściale używał za młodu przyjemności wiejskich, stchórzy przed trudami gospodarskiemi, i wypuści późniéj folwarki żydom w dzierżawę.

W grudniu 1854 r. podziwiano na wystawie tucznego bydła, w Smiethfield kilka baranów rasy dyszlejskiéj (dishey) należących do niejakiego Foljambe z Osberton-Hall. Do celności wystawionego płodu tego, który otrzymał pierwszą nagrodę, przywięzywała się jeszcze inna okoliczność. Właściciel tych owiec odznaczający się dawniéj chowem psów do polowania na lisa i namiejętny myśliwy, gdy przypadkiem ociemniał, jął się chowu owiec. Gorliwy myśliwy nieszczędził pracy i wziął się z równym zapałem do nauczenia się chowu owiec, a skutkiem tego powstała wielka jego znajomość nowego miłośnictwa. Ciemny Foljambe przewyższa i zastanawia swém znawstwem owiec, gospodarzy, którzy nie tylko jak on macaniem, ale macaniem i wzrokiem zarazem ocenić mogą budowę owcy, równość, obfitość i gatunek runa.

Chodować owce i tuczyć woły uważanoby nie tylko u nas ale i we Francyi choć wolniejszéj od przesądów za rzecz niegodną człowieka utalentowanego i dobrze wychowanego? Angielscy panowie są zupełnie wolni od tego przesądu, umieją pogodzić elegancyę odpowiednią swemu majątkowi z najrzeczywistszém zajmowaniem się osobiście chowem bydła na swoich folwarkach. Zacząwszy od pana a kończąc na masztalerzu szczycą się wszyscy mężczyzni znajomością chodzenia koło koni, zdolnością wyboru buhaja i tuczenia wieprza. Czy można się dziwić, że przy takiém usposobieniu ludności wiejskiéj zdołała Anglia przewyższyć Europę w chodowli wszystkich zwierząt domowych? Czy można się dziwić, że nasza rasa koni bydła niepostąpiła na włos od kilkudziesiątu lat po jéj upadku, mimo postępu gospodarzy naszych w ogólném ukształceniu? Nie trudno przecież słyszeć narzekających rodziców na *dziwaczność* postanowienia, aby młodzież sama i na prawdę wykonywała w szkołach rolniczych wszystkie prace około koni, bydła i roli. Dawne przysłowie, że *pańskie oko konia tuczy,* jest dowodem, że dziadowie nasi znali gruntownie chodowlę zwierząt gospodarskich, a znać ją mogli tylko z własnéj praktyki. I pewnie nie szkodzi gospodarstwu nic bardziéj, pod żadnym wpływem nie podleją najszlachetniejsze rasy zwierząt więcéj, jak pod wpływem niedosyć gruntownéj znajomości przedmiotu ze strony właściciela, zo-

wego człoika, p. Biat, któremu odpowie p. Guizot. W grudniu przyjmie pana Ponsard, któremu odpowie p. Nisard. P. Ponsard bawi jeszcze w Aix w Sabaudyi. Spadł on boleśnie z osła, ale któż z niego kiedy nie spadł. Tego lata spadł z niego nawet marszałek Canrobert.

Mamy czas chłodny i dżdżysty. Giełda jeszcze spoczywa. Robią się na niéj prawie same kupna za gotówkę, tj. tak zwane placowania. Za pół miesiąca lub miesiąc rozpocznie się tak zwana spekulacya tj. szulerka. Złapano w Londynie nie podkasyera Grelet, lecz Guerin, małego urzędnika drogi północnéj, który do kradzieży akcyj należał.

W umieszczonym w N. 196 *Czasu* spisie składek zebranych w urzędzie powiatowym w Tymbarku na rzecz dotkniętych powodzią mieszkańców powiatu Rozwadowskiego, winno być pod liczbą bieżącą 15: „Niechcący być wymienionym, złr. 10“, nie zaś kr. 10. Zebranie ogólne 66 złr. 33' kr. zgodne jest właśnie z tą poprawką.

C. k. ministeryum oświecenia mianowało Dr. Franciszka Puszeta prefekta seminaryum arcybiskupiego rzymsko-katolickiego we Lwowie, komisarzem do egzaminów ogólnych wydziału prawnego w przedmiotach prawa kanonicznego, a trzecim komisarzem do egzaminów tychże z prawa rzymskiego, profesora prawa rzymskiego w uniwersytecie lwowskim Dr. Franciszka Kottera.

C. k. namiestnictwo nadało opróżnioną posadę kancelisty przy władzy obwodowéj w Złoczowie, kanceliście powiatowemu w Starem Mieście Ankletowi Gołkowskiemu.

Z okazyi urodzin J. C. K. Ap. Mości gminy powiatu Kocmańskiego na Bukowinie, podpisały na wieczne czasy coroczną kwotę 461 złr. 50 kr. na uposażenie towarzystw dobroczynnych imienia N. Pańtwa; podobnież w urzędzie powiatowym w Radauc złożono na ten cel i na wsparcie wylewem dotkniętych mieszkańców z nad Wisły i z nad Sanu złr. 238 kr. 30 zebrane z koncertu danego w dzień urodzin cesarskich; urząd powiatowy z Dorna nadesłał także na powyższe cele 108 złr. 20 kr.

Wiedeń 25 września. J. C. K. A. Mość zamianował radzcę sekcyi w ministerstwie handlu Floryana Pasetti de Friedenburg radzcą ministeryalnym w temże ministerstwie; radzcy sekcyi i dyrektorowi dyrekcyi ruchu na kolei rządowéj południowéj Wojciechowi Schmid nadał tytuł i charakter radzcy ministeryalnego. N. Pan mianował szambelanami swymi poruczników bar. Filipa Stillfried-Ratenicz, hr. Juliusza Lamberg i hr. Adolfa Pejaczewića.

— Fmpor. i dowódzca twierdzy Zadry Józef baron Maurer-Maurersthal przeniesiony został na emeryturę; dotychczasowy admirał portowy w Tryeście kapitan okrętu liniowego kaw. Pöltl, mianowany został rzeczywistym admirałem portowym i dowódzcą twierdzy Pola, a dotychczasowy przełożony 9go wydziału sekcyi 3éj naczelnéj komendy armii kapitan okrętu liniowego Alfons Wissiak mianowany admirałem portu w Tryeście.

— N. Pan kazał sobie w czasie pobytu w Komornie przedłożyć spisy wszystkich w tameczném twierdzy trzymanych więźniów, z czego wnoszą, iż zamyśla pewną ich liczbę ułaskawić. Tak pisze *Kop. Koresp.*

Niemcy.

W. Ks. Badeński z okazyi zaślubin swoich z księżniczką Ludwiką pruską amnestynował większą część wojskowych wmieszanych w rewolucyą 1849 roku, którzy albo zbiegli albo w karnych kompaniach umieszczeni. Kary pieniężne zostały im odpuszczone, o ile jeszcze nie zostały ściągnięte. Oprócz tego uwolnione 13tu więźniów politycznych, a 4 którzy skazani byli na dożywotnie więzienie i na 20letnie, dozwolono wynieść się do Ameryki.

— W Toruniu utworzył się komitet mający zamiar budować koléj żelazną stamtąd do Królewca jako przedłużenie kolei poznańsko-bydgosk - toruńskiéj. Koléj ta wynosić będzie 36 mil, a koszta na milę obliczono od 300 do 350,000 tal.

Anglia.

Następujące jest zdanie *Morning-Posta* co do sprawy neapolitańskiéj, o którem nadmieniliśmy wczoraj w artykule wstępnym:

„Korespondent nasz paryski zamiadomił nas wczoraj listem, któryśmy zamieścili w drugiem naszem wydaniu, że rząd francuski wyjąwszy chyba nieprzewidziany wypadek, ma właśnie odwołać z Neapolu ana Brenier i całe swoje poselstwo. Do tego dodać możemy obecnie, iż mamy powód twierdzić, że rząd Jéj K. Mości tenże sam przedsięweźmie środek.

„Wyślemy prócz tego, co i rząd francuski uczyni ze swéj strony, dwa liniowe okręty i odpowiednią liczbę fregat. Flota ta będzie wyobrażać w obec rządu neapolitańskiego, mocarstwa sprzymierzone i służyć im będzie za pośredniczkę w porozumiewaniu się z królem i za opiekunkę interesów dotyczących ich poddanych. Fakta owe usuwają wszelką wątpliwość w dokładność doniesień naszego korespondenta. Czyni on uwagę, że ostatnie depesze przesłane przez posła francuskiego nie zostawiają najmniejszéj nadziei spokojnego załatwienia sprawy neapolitańskiéj.

„Przekonani jesteśmy, że co do tego twierdzenia równie korespondent nasz jak dyplomata francuski nieodstępują od prawdy. Nic bowiem nie upoważnia do mniemania, aby upór króla okazywany dotąd i popierany przez niektórych doradzców na jakich polega, nagle dozwolił doń przystępu radom Anglii i Francyi, nic nieupoważnia do mniemania aby pośrednictwo Austryi wpłynęło na zmianę inną, jak zmianę języka tego monarchy, który rządem swym unieszczęśliwia najpiękniejszy kraj na świecie.

„Sądzimy więc, że nie jest rzeczą prawdopodobną aby Francya i Anglia wróciły do stosunków przyjaznych z dworem neapolitańskim. Pozostaje jedynie oznaczyć jaki udział dwa te wielkie mocarstwa wziąść mogą nadal w załatwieniu spraw neapolitańskich i włoskich.

„Kwestya pośredniczenia w sprawach wewnętrznych obcych państw jest bezwątpienia delikatną i trudną. Unikamy jéj działając jakeśmy to dopiero co rzekli, a pozostając ściśle w tych granicach uniknąć możemy nieustannéj wojny. Bierzemy za zasadę wolność porozumiewania się królów i ich poddanych według własnéj woli.

„Poprzestajemy jedynie na daniu rad pierwszym, jakie uważamy za najwłaściwsze aby ich ocalić od szaleństwa drugich, gdy długi szereg złego obchodzenia doprowadza tychże do ostateczności. Lecz gdy tego rodzaju rady ze wzgardą odepchnięte zostały, gdy nieuchronnem następstwem podobnego postępowania jest zagrożenie pokojowi Europy, wielkie przymierze, które sobie wzięło za cel utrzymanie tego pokoju, winno jest więcéj coś uczynić niż się uciekać do rad, tylekroć dawanych a zawsze pozostałych bez skutku.

„Mocarstwa sprzymierzone niepośredniczą pomiędzy rządem i rządzonymi. Jest to krok, który usprawiedliwiony tylko być może stanem rzeczy doprowadzonym da ostateczności, nieodbitą koniecznością wspólnéj zgody dla przywrócenia porządku jeżeli tego potrzeba za pomocą siły.

„Mamy zaiste w położeniu podobnem w jakiem się znajduje Neapol prawo odwołania naszych ajentów dyplomatycznych, zerwania wszelkich dalszych stosunków zwykłych w czasie pokoju, a tem samem odmówienia jako państwo naszéj sankcyi polityce, która niszczy najpiękniejszy kraj na ziemi, która skazuje na męki, przerażające myśl samą, najszlachetniejszych i najlepszych swych obywateli.

„Żadne państwo, żaden człowiek nie może nas pomówić, że działamy ze zbytnim pośpiechem w téj okoliczności. Usiłowaliśmy z największą troskliwością i wytrwaniem, aby nas wysłuchał i pojął monarcha państwa trzeciego rzędu. Czekaliśmy spokojnie na skutki pośrednictwa innego państwa. Oczekiwanie nasze zostało zawiedzionem.

„Nie pozostaje nam przeto nadal nic innego jak zerwać wszelki stosunek przyjazny z systemem, którym się brzydzimy; zaniechać wszelkiéj urzędowéj styczności z twórcą tego systemu; wziąść w opiekę naszych poddanych i interesa nasze stawieniem dostatecznéj siły, aby zapobiedz wszelkim nieprzychylnym krokom jakieby król neapolitański mógł mieć w zamiarze. Nie wiele na to będzie potrzeba czasu, abyśmy zrozumieli, jak monarcha ten uważać będzie ten ostatni i energiczny krok zachodniego przymierza, i co uczyni aby nań odpowiedzieć.“

Włochy.

Dnia 11go września odbyło się w obecności Papieża zgromadzenie kardynałów i prałatów należących do kongregacyi nadzwyczajnych spraw religijnych. Według *Gaz. Uff. di Venezia*, miano obradować na tem zebraniu nad sprawami religijnemi Wschodu. Sułtan bowiem pisał przez arcybiskupa łacińskiego w Konstantynopolu uczynił propozycye stolicy apostolskiéj względem zaprowadzenia stosunków dyplomatycznych dla obrony katolicyzmu w państwie tureckiem.

Giorn. di Roma pisze: Arcybiskup Bonoński kardynał Viale Prela przybył do Rzymu 12go b. m. wieczór i natychmiast miał prywatne posłuchanie u Papieża, a potem odwiedził kardynała Antonelli sekretarza stanu. Nazajutrz znów wprowadził go sekretarz stanu do pokoi papiezkich na posłuchanie.

Oester. Ztg we wstępnym swoim artykule powiada, że Cesarz Napoleon dla tego tylko wysyła flotę do Neapolu, aby niedopuścić by Anglia sama jedna występowała czynnie we Włoszech, przez co łatwo mogłyby tam zajść powstania. Dla tego też i załoga francuska w Rzymie zostanie zwiększoną. Co do wypadku sporu z Neapolem, utrzymuje dziennik ten, iż król Ferdynand za pojawieniem się floty wyda manifest protestujący przeciw naruszeniu praw swoich, okaże że się nie lęka powstania i tak się usprawiedliwiwszy przed Europą, ustąpi przemocy, dla tego tylko by niezawichrzać pokoju europejskiego. Moralna ta strona téj sprawy jest właśnie powodem, dla czego król nie usłuchał rad Austryi.

Fremdenblatt dowiaduje się, że z flotą angielską idącą pod Neapol, złączy się także jedna fregata sardyńska, co miałoby znaczenie większe, niż spór Neapolu z państwami zuchodniemi.

Minister sardyński hr. Cavour podpisał 500 lirów na sprawienie owych 100 dział, które ze składek mają powstać i przeznaczone są na uzbrejonie Alessandryi. W twierdzy téj roboty około okopów są już rozpoczęte. Mówią tam że na wiosnę przyjedzie obejrzeć fortyfikacyę jenerał rosyjski Tottleben. W Nizzy gdzie mieszkać będzie Cesarzowa rosyjska wdowa, jen. Stakelberg poseł rosyjski najął także willę Giulia dla W. ks. Olgi i jéj męża księcia Wirtembergskiego.

Rosya.

Według otrzymanych przez nas wiadomości, Cesarzowa matka wyjeżdża w tych dniach z Moskwy traktem przez Smoleńsk, Brześć-Litewski, Białą, Siedlce do Warszawy, zkąd koleją żelazną przez Mysłowice, Wrocław, Drezno, Hof uda się do Stuttgardu, a ztamtąd do Włoch do Nizy. Na całéj drodze z Moskwy do Warszawy poczyniono przygotowania w miejscach gdzie ma się zatrzymać i odpocząć, a między innymi w Białéj przed Siedlcami. Obiega nawet w Warszawie pogłoska, iż Cesarz Aleksander wraz z żoną, odwiedziwszy wprzód starą stolicę Rusi, Kijów, by ukazać się Rusinom w grodzie, w którym Ruś przyjęła wiarę chrześciańską w czasach gdy jeszcze Moskwy niebyło, i aby pomodlić się w ławrze i pieczarach kijowskich, większą czcią otaczanych przez Rusinów niż monaster Troicki przez Wielko Rosyan,—odprowadzi następnie Cesarzową matkę do Warszawy. Lecz druga część téj wieści jest niepewna; wiele osób otaczających Cesarza widzi bardzo niechętnie każdy przyjazd Cesarza do stolicy Królestwa i odradza mu takowy.

— Korespondenci z Moskwy opisują kolejno a szeroko wielką illuminacyą w wieczór koronacyjny 7go września, uroczyste składanie powinszowań Cesarstwu w południe w dniach 8ym, 9ym i 10ym września przez duchowieństwo, senat, radę państwa, ciało dyplomatyczne, marszałków szlachty wszystkich gubernij, urzędników i wojskowych pierwszych czterech klas, dwór itd.; daléj opisują mały bal na pokojach cesarskich w sali Granowitnéj w dniu 8ym września; następnie uroczystości i składanie życzeń Cesarzowi z powodu jego imienin w dniu 11ym września; wielki obiad dany przez Cesarstwo 12go września dla wysokiego duchowieństwa i osób dwóch pierwszych klas, dla książąt kaukazkich i zakaukazkich, oraz przegląd piechoty w dniu tym odbyty; nakoniec uroczystości dnia 13go września, tojest obiad dany przez Cesarza dla deputacyj ze wszystkich gubernij, dla deputacyj ludów azyatyckich oraz dla dworu, i wieczór tańcujący u ambasadora angielskiego. Dla braku miejsca nie możemy zamieścić wszystkich tych opisów ogłoszonych w ośmiu dziennikach angielskich, francuzkich i niemieckich, mających swoich korespondentów w Moskwie; podajemy jedynie najwięcéj zajmujące z nich wyjątki.

Oświetlenie Moskwy w wieczór koronacyjny było, według podań korespondentów, wspaniałe. Nie pojedyńcze gmachy lub części miasta, lecz wszystkie domy do najodleglejszych przedmieść były oświetlone; słowem spojrzawszy z górującego nad miastem Kremlina, cała Moskwa wydawała się jedném morzem ognia, z którego wznosiło się pod ciemne niebiosa 2000 jaśniejących światłem wież i kopuł, jakby wielkie pochodnie i słupy ogniste. Oświetlenie tysiącznych wieży cerkiewnych nadało najwięcéj uroku téj illuminacyi; cichy, spokojny wieczór sprzyjał jej bardzo, a cała ludność Moskwy pieszo, konno i w powozach przepływała oświetlonymi ulicami wśród dźwięku wszędzie rozstawionych muzyk. Nazajutrz 8go września przyjmowali Cesarstwo powinszowania z powodu koronacyi w sali tronowéj. Cesarz i Cesarzowa otoczeni Wielkimi Książętami stali przed tronem, u stopni zaś tronu po prawéj stronie znajdowali się: minister domu cesarskiego, jenenerał-adjutant, jenerał-major ze świty i fligel-adjutant służbę czyniący, naczelny marszałek dworu i mistrzowie obrzędów; po lewéj stronie damy dworu. Heroldowie stali obok stołu na którym leżały insygnia cesarskie; oddział grenadyerów pałacowych tworzył szpaler, a paziowie czynili służbę przy drzwiach. Najprzód około 12éj w południe wprowadzone zostało wysokie duchowieństwo grecko-rosyjskiego kościoła, a na czele jego czterej metropolici; następnie wprowadzono marszałków szlachty wszystkich gubernij, oraz deputacye z Królestwa Polskiego, Finlandyi i krajów zakaukazkich, składających życzenia w imieniu szlachty i swych prowincyj; każdy z marszałków niósł srebrny półmisek a na nim podawał Cesarzowi chleb i sól. Około godziny 1éj wprowadzono ciało dyplomatyczne. Nakoniec radę państwa, senat, deputacye wszystkich znaczniejszych miast państwa, deputacye od włościan z dóbr państwa i z dóbr apanażowych, które wszystkie podawały Cesarzowi chleb i sól na złotych i srebrnych misach.

Składanie życzeń na tém wielkiém posłuchaniu przez ciało dyplomatyczne, tak opisuje korespondent *Timesa* w liście z Moskwy z 11go września: „Według tego co mi opowiadano, Cesarz rozmawiał bardzo łaskawie jakiś czas z ambasadorem francuzkim hr. de Morny, wyraził swą radość, iż Francya okazała się chętną w zawarciu pokoju i uprzątnieniu wszystkich trudności do serdecznéj zgody (entente cordiale) obu państw. W rozmowie z ambasadorem naszym lordem Granville, był Cesarz mniéj wylany i powstrzymujący się, jednak rzekł kilka znaczących słów o postawie gabinetu angielskiego. „Byliśmy w dniach minionych bardzo ściśle z sobą (très liés), rzekł

---

stawiającego to na opiece ekonoma i czeladzi, co zakres ich wiedzy przechodzi (D. n.)

Wiadomości

tyczące się klasztoru u grobu ś. Kunegundy w St.-Sączu.

(Wypisy z *Inventarium bonorum Conv. Ant. Sandec.* Rękopis niezupełny (od p. 109) w archiw. fary w N. Sączu).

Intercyza 3ciéj części klasztoru z mularzem uczyniona:

Istniejący obecnie klasztor ś. Kunegundy w St. Sączu murowany w r. 1603, za trudem wielebnéj ksieni Katarzyny Tuszowskiéj, za poruczeniem J. M. X. Bernata Maciejowskiego biskupa krakowskiego, przez Jana di Simon murarza krakowskiego. Murowanie w trzech *intercyzach* było ugodzone, każda osobna część.—Pierwszych dwóch nie ma śladu, trzecia zawiera ugodę o trzecią część. Objęte w niéj: „*ambit* ukończyć; to samo *refektarz* na 30 łokci żeby był sklepisty warownie. W nim piec ziemny przy ścienie, a chodzenie do niego sklepiste pod ziemią z zamurza. Przed refektarzem sień na 16 łokci zasklepi, a sieni wchód do piwnice i na strych. Podle sieni komnatę sklepistą dla panien świeckich; podle niéj izbę sklepistą, do któréj drzwi z ambitu. Spichlerz podle na 11 łokci sklepisty, a pod tem trojgiem zabudowania trzy piwnice głębokie zasklepi. *Portyk* z arkadami i *parlatorium*. Arkady mają być z kolumnami i z kamieniem dobrem; mury z fundamentu nie na framugach.

Na tem wszystkim budowaniu niżnym aż do szpichlerza wymuruje *dormitarz*. Okna i odrzwi wszystkie ma dać ciosać wszystkie z kamienia dobrego, szarego, mocnego i grubego, wprawiając w nie zaraz żelaza potrzebne jako kraty, haki dla zawias, klamki, rygle do zamków i do błon haczki. *Pawimenta* w piwnicy mają być z głazu, w refektarzu z kwadratu, w innem budowaniu dolnem także i na górze z posadzki dobrze wypalonéj. Owa tę wszystką robotę ma robić nieodrywając się i oddać statecznie mocno i ochędożnie porobioną... A panna ksieni z konwentem powinna będzie temu p. Janowi di Simon za tę robotę dać: ośmnaściesetł zł. i liczby polsk. każdy zł. po gr. 30 licząc. Do tego materyą wszytką kamień, wapno, cegłę, posadzkę, żelazo i do rusztowania drzewo.— Dan 14 marca 1604 r.

P. S. Ma mu też dać panna ksieni 50 korcy żyta.

Postanowienie z malarzem:

R. P. 1617 d. 15 czerwca, między wielelebną w P. Bodze panną Zofią Boczkowską ksienią St. sąd—a p. Lorencem Cieszińskim malarzem krakowskim. Pomieniony p. Lorenc ma kościół ochędożnie pomalować. Nad wielkim ołtarzem, namiot wielki do ziemi, ozdobny i wspaniały. Nad niem ś. Trójca nie mała i widoczna z aniołami w koło. Potym podniebienie wszystko ozdobnie i pięknie wydatnemi farbami. W framudze nad krucyfixem będzie P. Chrystusowa twarz a od niéj po bokach pójdą znaki męki jego od aniołów trzymane, a niżej ś. Piotr z ś. Pawłem. W koło gdziekolwiek próżne miejsca pójdą obicia. Przy chórze będzie s. Bernard i ś. Ludwik. Pod chorem sklepienie wszystko malowane u drzwi zakrystyi ś. Jan Kanty i ś. Szymon z Lipnicy... Na chórze panieńskim poprawić, aby pozorniejsze malowanie było — na miejsce herbów w górze albo inne herby, albo co ozdobnego wymalować... wodnemi farbami, ale jednak chędogiem. A 12 *kwadrów* pod olejnemi farbami wystawione być na południowéj stronie: SS. Franciszek, Bonawentura, Antoni pad. ś. Klara śś. Wojciech i Stanisław, a nad obiciem w średnim chórze, historya żywota ś. Kunegundy na 6 *kwadrach*, jak najlepiéj i ochędożniéj.

Za tę robotę ma dać JM. panna ksieni, za każden podolejny jeden wedle drugiego obraz: złp. 16 do tego płutna co trzeba i oleju konopnego i liannego po garcu; ramy sprawić i złota na nie dodać według potrzeby. Za robotę zaś podwodną złp. 200, a nadto p. Lorencowi i trzem towarzyszom a czwartemu chłopcu strawę, tj. obiad i wieczerzą póki ta robota trwać będzie. Ażeby tem ochotniéj staranie swe czynił, pozwala JM. panna ksieni legumin: grochu krak. ćwierć jednę, jagieł ćwiertnią, krup tatarczanych ćwiertnią, jęczmiennych ćwiertnią, 2 połcia mięsa, kope sera, faskę masła.

.....*Lorencz Czieszyński*, malarz krakowski.

Postanowienie ze snycerzem ze strony ołtarza wielkiego:

R. P. 1619. Między JM. ksienią Zofią Boczkowską, a uczciwym p. Balcarem Kuncem mieszczaninem i snycerzem kleparskim — względem urobienia ołtarza wielkiego... z swego drzewa dobrego suchego i zdrowego... z osobami cudnie i kształtnie rzezanemi, z gzemsami, różami, filarami dwiema okrągłemi, a pobok drugiemi dwiema płaskiemi z floryzowaniem — owo jako najcudniéj i najkształtniéj..., Za którą robotę ma mu ksieni dać 400 złp. i te legumina: krup tat. wiertelów (3/4 korca 1 wiertel) 2 jęczmiennych wiertel, grochu wiertel, połeć mięsa i kope sera.

....*Balczer Kuncz*, mieszczanin i snicerz kleparski.

1697-8-9. Cały kościół przemalowany, malowanie liche.

Organy:

Robił ugodzony 1618 Andrzéj ze Lwowa orgarmistrz za 500 złp. a 50 dodatku jeżeli się okażą dobremi. Prócz tego leguminy, deski i sfoszty lipowe, jodłowe i dębowe, 10 skór wołowych, kléj, ołów, drut, żelazo itd.

.....*Andrzej* organista organ rzemiosła (sic) własną ręką swą.

Sztukaterye:

Robione 1699. Trzy ołtarze marmurowo-gipsowe kosztowały in S. 4945 złp. 25 gr. oprócz wiktu, który natenczas *in magno pretio* zostawał w tych tu krainach podgórskich.

Theka szczero złota, w któréj głowa ś. Kunegundy oprawiona *(była)* jakiego szacunku (r. 1765).

Jest w niéj złota węgierskiego czerw. złotych 1129 1/2.

Złota koronnego cz. zł. 161 1/2. To złoto ma w sobie gradów 20. Płacił się czerw. złoty po złp. 5. Kosztuje to złoto 807 złp. 15 gr.

W téj tece jest diamentów 425, a 15 diamentów małych zostało, które w schowaniu są.

Rubinów wszystkich 186. Te kamienie wszystkie kosztują 4879 złp.

Od roboty złotnikowi dano złp. 2000.

Za puzdro, aksamit, kitajkę, szkło i odważenia roboty i odrysowania złp. 55.

(Teki téj obecnie już niema, tosamo podobno i trumienki srebrnéj sprawionéj przez Bern. Maciejowskiego bisk. krak *ex voto* za odebrane zdrowie r. 1603).

K. G.

monarcha, lecz spodziewać się należy, że dzisiejsze rozłączenie niedługo potrwa.“ Lord Granville odpowiedział tak cicho, że niemożna było dosłyszeć. Księcia Esterhazego przyjął Cesarz bardzo zimno i sucho; lecz ten dyplomatyczny weteran oświadczał tak żywo, że wielkie stronnictwo w Austryi tęskni za dawném przymierzem i przechowuje dawną skłonność, iż Cesarz był widocznie wzruszonym. W tym samym dniu przedstawił się Cesarzowi poseł turecki; czytał on bardzo długie pismo uwierzytelniające go przy dworze rosyjskim; Aleksander II był przy końcu tego czytania bardzo niecierpliwy, i odpowiedział posłowi kilkoma krótkimi słowami. „Korespondent *Daily News* pisząc o tém składaniu życzeń przez ciało dyplomatyczne, szydzi z poselstwa amerykańskiego z trzech członków złożonego, które ukazało się w stroju niby galowym według swojéj fantazyi skrojonym, w kapeluszach z wysokimi żółtymi piórami. Daléj czyni korespondent uwagę, że jedynie Anglicy umieli odchodzić od tronu bez odwrócenia się tyłem do monarchy. „Nic dziwnego — mówi on — że Amerykanie odchodząc zwrócili się zaraz przed tronem i szybko odalili się, lecz po Francuzach i posłach innych starych dworów spodziewać się należało lepszego zachowania ceremonij; jedynie Anglicy cofali się obróceni twarzą do Cesarza, aż dopiero docofawszy się do filaru, czynili pełen uszanowania zwrot.“ „Z powodu tego przedstawienia obiega tu mnóstwo wymyślonych wieści, np. że lord Wodehouse, zwyczajny poseł angielski, niechciał pocałować Cesarza w rękę z powodu znanego zajścia o wyspy Wężowe.“

Dnia 9 września przyjmował Cesarz powinszowania dworu i osób czterech pierwszych klas, a 600 dam przypuszczonych było do ucałowania ręki Cesarzowéj. „Wszystkie te damy — pisze korespondent *Norda* były w dworskich sukniach z ogonami i szły za sobą szeregiem, tak iż następująca niosła ogon sukni poprzedzającéj damy; ten oryginalny pochód jak i reszta w tym dniu przedstawień, trwał cztery godziny.

W tym samym dniu pierwéj przyjmował Cesarz przedstawiającego się nuncyusza stolicy apostolskiéj.

Po przedstawieniach w dniu 8 września, był w pałacu cesarskim bal w sali zwanéj Granowitaja pałata, w téj saméj gdzie w dzień koronacyi odbył się opisany już obiad koronacyjny. Cesarz był w mundurze huzarskim i prowadził Cesarową matkę. Za uroczystem wnijściem Cesarstwa wraz z orszakiem na salę, rozpoczął się bal polonezem. Cesarz tańczył z Wielkimi Księżnymi i żonami ambasadorów; Cesarzowa z cudzoziemskimi książętami i posłami, a nakoniec z posłem tureckim. „O wy cienie Mahometa — woła korespondent *Timesa* — Solimana Wspaniałego i Selima Straszego, jakież musiało być wasze oburzenie, gdyście widzieli ambasadora Wielkiej Porty prowadzącego Cesarzową w polonezie!“ Według przepisów etykiety niepodawano żadnych chłodników ani podczas tańcu ani po tańcu.

Opis dalszych uroczystości późniéj podamy; tu tylko dodać musiemy, iż rząd rosyjski wyznaczył osobną komisyę mającą zredagować urzędowy opis wszystkich uroczystości koronacyjnych, mający być ogłoszony późniéj, gdy już Europa o koronacyi zapomni, w dziennikach petersburgskich, moskiewskich i warszawskich. Dlatego to dzienniki te zamieszczają dzisiaj krótkie tylko wzmianki o tych uroczystościach. Głównym redaktorem tego urzędowego opisu ma być znany pisarz powieści rosyjskich hr. Sołohub; artystyczna część opisu ma być odrobiona pod kierunkiem księcia Gagarina przez pp. Blancharda, współpracownika paryskiej *Illustration*, i Timma redaktora rosyjskiego dziennika poświęconego sztukom pięknym.

Królestwo Polskie

Gazeta Rządowa ogłasza następujące *postanowienie cesarskie*, wydane w dzień koronacyi równocześnie z manifestem do mieszkańców Cesarstwa, a odnoszące się do mieszkańców Królestwa Polskiego.

„Z Bożéj łaski My Aleksander II, Cesarz i Samowładca Wszech Rosyi, Król Polski, itd. itd. itd. Objawiamy wszystkim Naszym wiernym poddanym Królestwa Polskiego.

W uroczysty dzień, kiedy wezwawszy błogosławieństwa Najwyższego, włożyliśmy na głowę naszą koronę naszych przodków, najpierwéj myśl naszą, tak jak i zawsze, zajęła pomyślność narodów, które Nam Opatrzność powierzyła. Powtarzając przy świetnym obrzędzie koronacyi naszéj, ślub przez Nas uczyniony przy samem wstąpieniu naszem na tron pradziadów naszych, iż stałym i jedynym celem trudów i usiłowań naszych będzie utwierdzenie i wzrost téj pomyślności, teraz i na przyszłość, nie mogliśmy zarazem nie zwrócić się ku wspomnieniom wypadków lat świeżo upłynionych, w ciągu których wierni Nasi poddani Królestwa Polskiego odznaczyli się narówno z innymi wiernymi poddanymi naszymi, przychylnością do tronu i ojczyzny. Nie jako nagrodę przeto, lecz jako pamiątkę, udzielamy każdéj rodzinie szlacheckiéj Królestwa Polskiego, w osobie jéj głowy, tenże sam medal, jakim obecnie obdarzamy szlachtę Cesarstwa. Medal ten noszony będzie w dziurce, na wstążce orderu św. Włodzimierza, a po śmierci uzyskujących takowy, winien być zachowany w rodzinie, przechodząc na najstarszego z jéj członków.

Takiż sam medal udzielamy wszystkim tym, którzy zostawali w czasie ostatniéj wojny w rzeczywistéj służbie cywilnéj Królestwa Polskiego w stopniach oficerskich.

Pragnąc zarazem rozciągnąć na poddanych naszych Królestwa Polskiego i inne łaski, podobne tym jakiemi udarowaliśmy Cesarstwo, w manifeście w dniu dzisiejszym wydanym, postanawiamy:

Artykuł I. Pobór rekrutów tak w ciągu roku bieżącego jak i przez trzy po nim następujące lata, nie będzie mieć miejsca, jeżeli Bóg pobłogosławi Nas utrzymaniem niezachwianego pokoju i nie zajdą żadne nadzwyczajne okoliczności, niezbędnego poboru wymagające.

Art. II. Umorzone być mają należytości skarbowe.

a) Zalegające z czasu po koniec 1850 r. jako to:

1. Podatek ofiary dawnéj i podwyższonéj z dóbr duchownych, ziemiańskich oraz z dóbr donataryuszów dawniejszych i teraźniejszych. 2. Subsidium Charitativum. 3. Kanon z dóbr na własność prywatną przeszłych. 4. Kontyngens liwerunkowy dawny i podwyższony od dworów i probostw. 5. Podatek podymnego. 6 Czopowe i młynowe dawne, oraz kanon z młynów. 7. Opłata szarwarkowa dawna, dodatkowa i podwyższona. 8. Opłata na drogi i spławy pobierana od przedmiotów granice Królestwa przebywających. 9. Opłata od wyrobu cukru z buraków. 10. Zaległości z czasu zawiadywania pocztami przez władze Królestwa. 11. Zwrot wartości rozdanego zboża mieszkańcom klęskami dotkniętych.

b) Zalegające z czasu po koniec 1852 r.:

12. Raty dzierżawne podatku konsumcyjnego. 13. Opłata od wyrobu wódki w gorzelniach.

c) Zalegające z czasu po koniec 1854 r.:

14. Podatek osobisty od służących dworskich. 15. Należności stemplowe. 16. Wszelkie dziesięciny skarbowi oddawane. 17. Czynsze z domów i placów rządowych po miastach. 18. Dziesięciny i czynsze wieczne. 19. Opłata mostowa. 20. Kopiejki dodatkowe. 21. Opłaty od uczniów. 22. Defekta przez urzędników w funduszach rządowych zrządzone, łącząc w to i defekta, jakie okazaćby się mogły z niewyrachowania się urzędników górniczych głównie z czasu dawniejszego, przed rokiem 1843, zarządu górnictwem rządowem. 23. Koszta procesowe i alimentacyjne. 24. Za nadbór drzewa, światła i słomy przez wojskowych. 25. Procent od należności w poborze zawieszonych. 26. Zaliczenia udzielone z funduszów skarbu, lub na ich rachunek, mieszkańcom klęskami dotkniętym. 27. Należności za płody ziemne i różne użytki w lasach rządowych, z wyłączeniem należności za sprzedaż drzewa. 28. Opłata za Dziennik praw. 29. Opłata za Dziennik gubernialny. 30. Należności za ogłoszenia w Gazecie Rządowéj. 31. Kary administracyjne, stemplowe, egzekucyjne i za uchybienia naprzeciw przepisom probierskim, wymierzone na dzierżawców dóbr rządowych, za niedopełnienie warunków kontraktowych, od czego wyłączają się należności za brakujące budowle i materyały budowlane, za niezostawione na gruncie inwentarze żywe i martwe, oraz zasiewy; wyłączają się również należności wszelkie nie dla skarbu, lecz dla osób trzecich lub dla funduszów nie skarbowych, od tych dzierżawców przypadające.

d) Zalegające z czasu po koniec 1855 r.:

32. Te z pomiędzy należności konsumcyjnych i koszernych, które decyzyą naszéj Rady administracyjnéj z dnia 20 czerwca r. b. Nr. 12,325 w poborze zawieszone zostały. 33. Opłata od rzezi bydła po wsiach, jako też kary za bezkonsensową rzeź po wsiach wymierzone. 34. Szynkowe od żydów. 35. Opłata od patentów propinacyjnych. 36. Zaliczenia poczynione z funduszów skarbowych urzędnikom na rachunek płac, z wyłączeniem tych ze zwrotu, z których ma się zbierać fundusz na dalsze zaliczenia.

Art. III. Dozwolone poprzedzającym artykułem umorzenie, o tyle tylko wykonaném być ma, o ile uznanemi lub jeszcze uznać się mającemi z tego samego co i zaległość czasu pochodzącemi, wzajemnemi kontrybuentów i dłużników do skarbu pretensyami, oraz funduszami gdziekolwiek w depozycie, w dacie niniejszego manifestu będącemi, lub dowodami likwidacyjnemi, asekuracyami skarbowemi, tudzież dowodami za dostawę produktów dla wojsk naszych w r. 1831 dopełnioną wydanemi, albo kaucyami w gotowiznie lub papierach publicznych przez samychże dłużników złożonemi, nie będą mogły być pokryte.

Art. IV. Nadto, zaniechane i umorzone być mają wszelkie procesa wytoczone o kontrabandę i defraudacyę dochodów, lub przestąpienie przepisów skarbowych, popełnione po koniec roku 1854, o ile zarzut tego rodzaju nie ściąga się do urzędników lub oficyalistów w służbie rządowéj zostających; mieć chcąc zarazem, ażeby wszyscy za wykroczenia tego rodzaju po koniec tegoż roku popełnione osadzeni w areszcie zamiast kar pieniężnych, na wolność byli wypuszczeni, tudzież ażeby w procesach powyższych, po datę niniejszego manifestu ostatecznie jeszcze niezawyrokowanych, wydane były właścicielom kaucye i depozyta, po strąceniu wszakże z nich wydatków już poczynionych, zaś w ostatecznie już zawyrokowanych i w egzekucyi jeszcze będących, tylko poszukiwanie zasądzonéj należności zaniechane było, a z funduszami już zabranemi i z depozytami pieniężnemi, aby postąpionem było według przepisów.

Również mają być zaniechane i umorzone procesa o popełnione po koniec roku 1852 defraudacye w lasach rządowych, jako też należności i kary w tychże procesach zasądzone, o ile do daty niniejszego manifestu, żaden na ich zaspokojenie fundusz w gotowiznie złożony nie został, lub odrobienie ich pracą osobistą nie nastąpiło; wyłączają się wszakże od tego dobrodziejstwa, sprawy dotyczące odpowiedzialności urzędników i oficyalistów leśnych.

Art. V. Dozwolone ukazem naszym z dnia 29go kwietnia 1855 roku dłużnikom skarbu Królestwa spłacanie zaległości pochodzących z czasu po koniec 1852 roku dowodami likwidacyjnemi i asekuracyami skarbowemi wystawionemi na pretensye do rządu z lat dawnych, rozciągamy po koniec 1854 r., względem wszystkich tych zaległości, które artykułem II niniejszego manifestu nie są do umorzenin wskazane, z wyłączeniem wszakże:

a) Pożyczki i zaliczeń ze skarbu udzielonych (innych prócz umorzonych w artykule II niniejszego manifestu). b) Należności banku Polskiego i dyrekcyi ubezpieczeń przez kasy skarbowe pobieranych. c) Należności funduszu fabrycznego żelaznego. d) Legatów prywatych. e) Składki transportowéj. f) Kosztów pomiaru, oddania i urządzenia dóbr od właścicieli majoratów do zwrotu przypadających. g) Składki na budowle kościelne, za tychże właścicieli zastąpionéj. h) Wkupnego od dzierżawców wieczystych. i) Pożyczki i zaliczeń z kas komunialnych włościańskich, udzielonych. k) Należności z długoletnich dzierżaw dóbr po duchowieństwie suprimowanem, zastrzeżonych w kontraktach dzierżawnych na koszta urządzenia włościan i przeniesienie budowli ich po urządzeniu. l) Należności z dóbr rządowych, skonfiskowanych i zasekwestrowanych, niestanowiących bezwarunkowéj własności skarbu, lecz zarezerwowanych dla osób trzecich lub mogących im przypaść do zwrotu. ł) Należności przypadających za drzewo sprzedane z lasów rządowych i innych pod zarządem skarbowym będących. m) Należności od dzierżawców dóbr od rządu trzymanych, za uciemiężenie włościan i całéj wartości wyrządzonéj uciemiężonemu krzywdy, w kontraktach dzierżawnych zastrzeganéj. n) Tego wszystkiego co po datę niniejszego manifestu w gotowiznie na rachunek zaległości do kas skarbowych, lub pod opieką rządu będących, znajduje się wniesionem lub co wzajemnemi kontrybuentów i dłużników do skarbu pretensyami, z tego samego czasu pochodzącemi, już uznanemi lub uznać się jeszcze mającemi, będzie mogło być pokrytem.

Art. VI. Tym, którzy za przestępstwa polityczne ulegli karze i dotąd nieuzyskali ułaskawienia a okazują skruchę i nienagannem od chwili zapadłego na nich wyroku, postępowaniem, zasługują na łaskę, udzielamy, stósownie do osobnych ku temu postanowionych przepisów, jednym, ulgi większe lub mniejsze na miejscu gdzie są zesłani, drugim uwolnienie od tego zesłania, z dozwoleniem mieszkania w jednéj ze wskazanych im gubernij wielke-rosyjskich, a niektórym i z dozwoleniem przemieszkiwać gdzie sobie życzyć będą, tak w cesarstwie jak w Królestwie Polskiem, wyjąwszy Petersburga i Moskwy.

Tym z pomiędzy nich, którzy ulegli wyrokom tak sądu sejmowego w r. 1827 zwołanego, jak i sądu najwyższego karnego w roku 1831 w Warszawie ustanowionego, lub skarani zostali przez sądy wojenne, a wtedy posiadali szlachectwo dziedziczne, udzielamy wraz z ich dziećmi, po zapadłym na nich wyroku spłodzonemi, wszelkie prawa dziedzicznego szlachectwa, wyjąwszy tylko prawa do posiadanych przedtem majątków.

Osobom nienależącym do stanu szlacheckiego, udzielamy także w podobnym sposobie wraz z ich prawemi dziećmi po ich osądzeniu spłodzonemi, te prawa ich stanu, jakich przed ich osądzeniem używali.

Tym, którzy mieli uczestnictwo w przestępstwach politycznych, i zostają z tego powodu pod szczególnym dozorem policyi, udzielamy od takowego dozoru uwolnienie.

Art. VII. Termin do powrotu naznaczeny w art. 7mym manifestu naszego z d. 29go kwietnia r. z., dla ukrywających się przed spisem wojskowym, i dla tych, którzy się wydalili za paszportem dla zarobku lub w innym celu, przedłuża się jeszcze o rok jeden, licząc od dnia koronacyi, z uwolnieniem ich od kar za przetrzymanie paszportu.

Łaskę tę rozciągamy i do tych, którzy już po pierwszym manifeście naszym, miejsce zamieszkania swego nieprawnie opuścili.

Art. VIII. Skazanym za przestępstwa lub wykroczenia po dzień koronacyi naszéj spełnione, na oddanie do robót w rotach aresztanckich, na zamknięcie w domu roboczym, na osadzenie w twierdzy, na zamknięcie w domu poprawy, na osadzenie w wieży, na areszt krótki, kary powyższe o jednę trzecią zmniejszamy.

Skazanych na chłostę lub kary pieniężne, uwalniamy; a sprawy stanowczo jeszcze nie załatwione i wszelkie dochodzenie w przedmiocie przestępstw lub wykroczeń po dzień wspomniony spełnionych, a kary te za sobą pociągających, umarzamy.

Art. IX. Uwolnić także zupełnie od odpowiedzialności i kar szczególnych w art. 68 Kodeksu karnego wymienionych, urzędników i oficyalistów za wykroczenia w służbie rządowéj po dzień koronacyi spełnione na też kary skazanych, lub skazaniu ulegających; z wyłączeniem wszakże od tego dobrodziejstwa tych, którzy ulegają karze wykluczenia ze służby.

Art. X. Tym, którzy podług prawa nie ulegają karom cielesnym, a osądzeni są na zesłanie na mieszkanie w guberniach syberyjskich, dozwalamy, jeżeli się nienagannie sprawują, po przebyciu lat pięciu w oznaczonych im miejscach, prosić władzę miejscową o przeniesienie ich w odległe gubernie europejskie Cesarstwa, gdzie zostawać będą także lat pięć pod szczególnym dozorem policyi. Osądzeni zaś na zesłanie do dalszych wschodnich nie syberyjskich gubernij, mają być, jeżeli tego zażądają, odesłani do miast powiatowych gubernii Orenburgskiéj, pozostawiając im wolność proszenia, po upływie lat pięciu jeśli się nienagannie sprawować będą, o pozwolenie powrócenia do Królestwa Polskiego.

Art. XI. Skazanym lub ulegającym skazaniu przez sądy Królestwa, za przestępstwa lub wykroczenia po dzień koronacyi spełnione, na karę główną, pozbawienia wszelkich praw i roboty ciężkie, skrócić czas trwania tychże robót do lat dwudziestu tym, którzy na czas nieograniczony, a do połowy tym, którzy na czas ograniczony skazani zostali i uwolnić ich od chłosty i piętnowania.

Art. XII. Skazanych lub ulegających skazaniu na karę główną, pozbawienia wszelkich praw i osiedlenia w Syberyi, uwolnić od chłosty.

Art. XIII. Prawo poszukiwania wynagrodzenia szkód przestępstwem zrządzonych, nie umarza się w żadnym przypadku przez udzielenie ułaskawienia.

Art. XIV. Obwinieni będący pod śledztwem lub sądem i mający być na mocy niniejszego manifestu od kary zupełnie uwolnionymi, którzyby żądali dla uniewinnienia się, wyprowadzenia zupełnego śledztwa i wydania co do nich ostatecznego wyroku, mogą w téj mierze żądanie swoje wnieść do sądu, najdaléj w ciągu miesiąca jednego od dnia ogłoszenia im w sądzie dobrodziejstwa z niniejszego manifestu, lecz w razie bezskutecznego przejścia drogi sądowéj, utracą ułaskawienie z tegoż manifestu im służące.

Dan w Moskwie, dnia dwudziestego szóstego sierpnia (7 września) roku pańskiego tysiącznego ośmsetnego pięćdziesiątego szóstego, a panowania Naszego drugiego.

Aleksander.

Przez Cesarza i Króla, minister sekretarz stanu

J. Tymowski.“

Kronika miejscowa i zagraniczna.

— Piszą nam z Sądeckiego: Upały letnie wyroiły nam niewidziane mnóstwo os i wężów. Osy po polach pomiędzy skibami wylęgłe przy zbiorkach nieraz bardzo bywały dokuczliwemi, a nawet po domach bardzo uprzykrzonemi. Węże zaś dotąd zwykle bojaźliwe, zrobiły wyjątek w okolicy Sącza. Chłop bowiem Ogorzałek z Woli, narąbawszy jałowcowych krzaków na łaz pod krzycę, zabierał się do podpalenia onych. Zakładając ogień poruszył gałęzie, w tem gad wyskoczył z pod nich i ukąsił go w nos. Wnet okropnie zapuchła twarz wraz z całą głową, a nawet piersiami i ramiony, został jednak wyleczonym i to domowemi środkami, poleżawszy przeszło tydzień. Rzadki to u nas wypadek, aby się węże rzucały na kogo z daleka, jednak widać, że i naszym niekoniecznie można ufać. Dodać jeszcze muszę, że we dwa dni po ukąszeniu całe ciało chorego wodnistemi bąblami się okryło, nawet ręce i nogi, a pierwszych chwil przytomność utracił i dech mu zatkało.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. *Kurs telegraficzny z d. 26 września.* — Augsburg 106 3/4 — Hamburg 78 3/8. — Londyn szt. 10 kr. 16. — Paryż 123. — Agio od złota 9. — Metaliki 5-procent. 78. — dto B. 5-procent. —. Pożyczka narodowa 5-procent 80 1/2. — Obligi indemn. galicyjskie 5-procent. 72. — Metaliki 4 1/2-pr. —. — Metaliki 4-procent. —. — Metaliki 3-procent. —. — Losy 1834 roku —. — dto z roku 1839 120. — dtto z r. 1854 4-proc. 101 7/8. — Akcye Bankowe 1051. Akcye kolei żelaz. północnéj 2515. — Akcye kredytu ruchomego 329 1/2.

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 25 września. Według *Monitora* admirał Lavaad mianowany podkomendantem eskadry obrotowéj. *Journal des Débats* mówi, że baron Hübner spodziewany w Marsylii skąd uda się do Biarritz (*Indép. Belge* już wczoraj to była podała).

Petersburg 24 września. Dzisiaj ogłoszono tutaj dziękczynne pisma cesarskie do mieszkańców dawnego teatru wojennego, to jest gubernij ekaterynosławskiéj, chersonskiéj, taurydzkiéj i okręgu besarabskiego, oddające pochwały ich patryotyzmowi okazanych czynami. Ogłoszono także urzędownie mianowania hr. Szeremetiewa ministrem dóbr państwa, a Chruszczowa towarzyszem tego ministra (podaliśmy dawniéj wiadomość, że mianowania te nastąpią. P. R. Cz.) oraz hr. Benkendorfa posłem przy dworze wirtembergskim. Dzieci świeżo amnestyonowanych Trubeckiego, Oboleńskiego, Wołkońskiego, Szczepina, Rostowskiego, Borjatyńskiego, którzy sami do tytułów przywróceni nie zostali, otrzymać mają tytuł książęcy.

Według nadeszłéj depeszy telegraficznéj, J. C. K. Ap. Mość raczył 24go rano obejrzeć w Komarnie lazaret, wojsko i fortyfikacye. N. Pan odpłynął o 10éj na statku „Orzeł“. Jenerałowie, władze, szlachta i mieszkańcy zebrani byli na brzegu, a z hukiem dział twierdzy łączyły się okrzyki „Eljen!“ W Ostrzykoniu, Wajzen, jak i wszędzie na brzegach Dunaju, N. Pan witany był z jak największą czcią. Do Pesztu około godziny 4éj przybył statek i N. Pan witany tam przez niezmierne tłumy ludu z obu miast bliźnich (Peszt-Buda) udał się nowym zajazdem do twierdzy i raczył w c. k. zamku przyjmować władze wojskowe i cywilne, licznie zebranych magnatów i szlachtę, tudzież duchowieństwo i magistraty miejskie.

Według wiadomości z Rzymu, na posiedzeniu tajném konsystorza w dniu 18 września, wyniesiono na stolicę arcybiskupią mochilewską biskupa wileńskiego Wacława Żylińskiego; na stolicę arcybiskupią warszawską biskupa hernopolitańskiego in partibus Antoniego Fijałkowskiego; na stolicę arcybiskupią martianopolitańską in partibus usuniętego biskupa podlaskiego Gutkowskiego; na stolicę biskupią kujawsko-władysławską (włocławską) ks. Michała Marszewskiego; na stolicę biskupią podlaską ks. Franciszka Szymańskiego proboszcza w Warszawie; na stolicę biskupią w Ginopolis in partibus ks. Wincentego Lipskiego proboszcza w dyecezyi wileńskiéj. Następnie proszono o paliusz kardynalski dla arcybiskupów mochilewskiego i warszawskiego.

Przyjechali od 25 do 26 września.

HOTEL POLLERA. Salzmann Karol z Opawy. Hr. Załuski Józef właś. dóbr z Wiednia. Mann Jan z Bilska Maciéj Skarbek Borowski właś. dóbr z synem z Karlsbadu. Frenzel Antoni kupiec z Biały. Büngener Franciszek, Laula Franciszek, Hawliczek Józef z Radłowa. Wolf Adolf z Czerniowic. Jovanovic Stefan kapitan, hr. Krasicki Kazimierz właś. dóbr z synem ze Lwowa. Wojczyńska Julia ob., Borowska Antonina ob. z Częstochowy.

Wyjechali: Kosielski Karol i Ludwik do Lwowa. Hr. Romer Stanisław wł. dóbr, Bobrownicki Włodzimierz wł. dóbr do Galicyi. Majewski Albert ob. do Warszawy. Skrzeszewski Fryderyk kapitan do Czech. Osswalt Ferdynand major do Wiszowa. Gozdowicz Antoni wł. dóbr do Rzeszowa. Alker Ed., Eberl Rudolf, Rischka Franciszek, Ogilvie Edesant do Wiednia. Zwilling Karol właś. dóbr do Rajska. Reya Karol kupiec do Wrocławia.

HOTEL DREZDEŃSKI. Julia bar. Borowska wł. dóbr ze Sieniawy. Blandyna Tabaczyńska wł. dóbr z Lisowka. Emanuel Karej z Wrocławia.

HOTEL SASKI. Maksymilian Marszałkiewicz właśc. dóbr z synem Zygmuntem z Kamienicy. Feliks Berski właś. dóbr z Tylmanowy. Bolesław Niwicki obyw. z Galicyi. Konstanty Nakulezko wł. dóbr ze Lwowa. Hipolit Grabkowski wł. dóbr z córką Kaźmirą, Karolina Kleniewska ob. z córką, Wojciech Kucieński z Polski. Michał Pilny z Chrzanowa. Franciszek Rzewuski wł. dóbr z matką z Francensbadu. Ignacy Ośmiałowski wł. dóbr z żoną Antoniną z Ems. Antoni Borkowski z żoną, Cezar Haller de Hallenburg wł. dóbr z Mianocic.

KOLEJ ŻELAZNA
codziennie

Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:

Do Dębicy	o godzinie 12téj min. 15 po połud.
	o godzinie 9téj min. 5 wieczorem.
Do Wiednia	o godzinie 6téj min. 10 z rana.
	o godzinie 3éj min. 25 po połud.
Do Wrocławia	o godzinie 6téj min. 10 z rana.
	o godzinie 8éj min. 30 wieczor.
Do Warszawy	o godzinie 6téj min. 10 z rana.
	o godzinie 3éj min. 25 po połudn.

Przychodzą do Krakowa:

Z Dębicy	o godzinie 5éj min. 20 z rana.
	o godzinie 2éj min. 35 po połudn.
Z Wiednia	o godzinie 11téj min. 25 przed południ.
	o godzinie 8éj min. 15 wieczorem.
Z Wrocławia	o godzinie 7éj rano.
	o godzinie 2éj min. 12 po południu.
Z Warszawy	o godzinie 11éj min. 25 przed połudn.
	o godzinie 2éj min. 12 po południu.

Pociągi osobowe z Dębicy do Krakowa:

odchodzą . .	o godzinie 11téj min. 15 przed połudn.
	o godzinie 2éj po północy.

Z Krakowa do Dębicy:

przychodzą	o godzinie 3éj min. 37 po południu
	o godzinie 12téj min. 25 w nocy.

Inseraty.

Do numeru dzisiejszego dołącza się Dodatek.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum.	Stan ciep. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
25	2	325'''94	+16°2	54	ppł. zachodni średni	pogoda z chmurami			
	10	325 96	+13 4	74	południowy słaby	"		+4°3	+16°5
26	6	327 37	+10 4	88	pn. zachodni "	chmurno	w nocy deszcz		

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. W Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* rządzca drukarni.

Dodatek do N. 223 Dziennika „CZAS“ z d. 27 Września 1856.

URZĘDOWE.

Konkurs-Ausschreibung.

[Z. 904.] Bei dem Krakauer k. k. Landesgerichte ist eine Kerkermeisterstelle mit dem Gehalte jährlicher 350 fl. CMze und dem Vorrückungsrechte in 400 fl. CMze und Naturalwohnung in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre dem k. Patente vom 3. Mai 1853 (N. 81 R.-G.-B.) gemäss instruirten Gesuche unter Nachweisung ihres Alters, Standes, Religion, Sprachkenntnisse, Studien und sonstigen Kenntnisse, dann der geleisteten Dienste, endlich unter Anführung, ob sie mit einem der bei diesem k. k. Landesgerichte Bediensteten verwandt oder verschwägert sind, binnen 4 Wochen vom Tage der lezten Einschaltung dieses Ediktes in die Zeitung „Czas“ und zwar die bereits im Dienste Stehenden mittelst ihres Vorstandes, sonst aber unmittelbar beim Praesidium dieses k. k. Landesgerichtes zu überreichen.

Krakau am 22. September 1856. (2017-3)

Concurs-Ausschreibung.

[Nr. 5998. praes.] Zur Besetzung einer bei der Krakauer k. k. Landes-Regierung in Erledigung gekommenen Officialen-Stelle I. Klasse mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. CMze und im Falle einer Vorrückung zur Besetzung einer Offizialen-Stelle III. Klasse mit dem Gehalte von 500 fl. CMze wird hiemit der Konkurs bis Ende Oktober 1856 ausgeschrieben.

Die Bewerber haben ihre anher zu stylisirenden gehörig documentirten Konpetenz-Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörde einzubringen, und darin die zurückgelegten Studien, ihre bisherige Dienstleistungen und ihre Sprachkenntnisse nachzuweisen, und zugleich auch anzugeben, ob dieselben mit einem Beamten der Krakauer Landes-Regierung verwandt oder verschwägert sind.

Vom k. k. Landes-Präsidium.

Krakau am 22. September 1856. (2010-2-3)

Kundmachung.

[Z. 27,026.] Zufolge hohen Auftrags des k. k. Finanz Ministeriums vom 2ten September 1856 Z. 14 125 F. M. wird Folgendes zur öffentlichen Kenntniss gebracht:

Bei der am 1ten September l. J. vorgenommenen 279. (85 Ergänzungs) Verlosung der älteren Staatsschuld, ist die Serie N. 404 gezogen worden. Diese Serie enthält steirisch ständische Aerarial Obligationen, und z. zu 4% von den Zinsenterminen Mai und November N. 24,577 mit der Hälfte der Capitals Summe zu 5% von baren Anlagen mit den Zinsen Terminen Februar und August N. 1219 bis incl. 1722, von den Zinsenterminen April und October N. 2 bis incl. 1960 von den Zinsenterminen Mai und November N. 5 bis incl. 2199 dann für gezogene Kriegs Darlehen von den Zinsenterminen Jänner und Juli N. 13 bis inclus. 2885 mit ihren ganzen Capitalssummen im gesamten Capitals Betrage von 1,044,269 fl. 19 kr. und im Zinsenbetrage nach dem herabgesetzten Fusse vom 25,044 fl. 39 kr.

Diese Obligationen werden nach den Bestimmungen des A. h. Patentes vom 21ten März 1818 gegen neue zu dem ursprünglichen Zinsfusse im C. Münze verzinsliche, Staatsschuldverschreibungen umgewechselt werden.

Von der k. k. Landes-Regierung.

Krakau am 10. September 1856.

Obwieszczenie.

W skutku wys. zlecenia ces. k. Ministerstwa skarbu z dnia 2go września 1856 L. 14,125 M. F. podaje się następujące do publicznéj wiadomości:

Przy zaszłem na dniu 1go września b. r. 279tym (85 wydatkowem) losowaniu dawniejszego długu państwa, wylosowaną została seria N. 404. Ta serya obejmuje styryjsko-stanowe obligacye skarbowe a mianowicie: po 4% z terminami prowizyjnemi maj i listopad N. 24,577 z połową summy kapitalnéj po 5% od gotowych wkładek z terminami prowizyjnemi luty i sierpień N. 1219 włącznie do 1722; z terminami prowizyjnemi kwiecień i październik N. 2 włącznie do 1960 z terminami prowizyjnemi maj i listopad N. 5 włącznie do 2199 daléj za wylosowaną pożyczkę wojenną z terminami prowizyjnemi styczeń i lipiec N. 13 włącznie do 2885 z całą summą kapitałową w summie zbiorowéj 1,044,269 reńskich 19 kraj. a prowizyjnéj według zniżonéj stopy 25,044 reńsk. 39 kraj.

Te obligacye będą według osnowy najwyższego patentu z dnia 21go marca 1818 na nowe, do pierwiastkowéj stopy procentowéj, w mon. konw. przynoszące procent, obligacye długu państwa zamieniane.

Z c. k. Rządu krajowego.

Kraków d. 10 września 1856. (1970--3)

Edict.

[Nr. 3958.] Vom k. k. Städt. deleg. Bezirksgerichte wird dem Herrn Roman Grafen Szembek mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider ihn Herr Ph. E. Rosenberg Handelsmann landgräf. Hofkommissär in Hessen-Homburg wegen Zahlung 92 Rhein. Münze c. s. c. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagsatzung auf den 28ten November 1856 um 10 Uhr Vormittags angeordnet worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Städt. deleg. Bezirksgericht zur Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Advokaten Herrn Hoborski mit Substituirung des Advokaten Herrn Machalski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der in Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Städt. deleg. Bezirksgericht.

Krakau den 12 September 1856. (1984-2-3)

Kundmachung.

[ad Nr. 39.] Die für das westliche Regierungsgebieth in Krakau eingesetzte staatsrechnungswissenschaftliche Prüfungs-Commission, wird für das Studienjahr 1857 ihre Funkzionen vom 1. Oktober 1856 an wieder aufnehmen und wöchentlich jeden Samstag, (in so ferne nicht ein Feiertag fällt) bis Ende Juli 1857 fortsetzen.

Um zur Prüfung zugelassen zu werden, wird Folgendes zu beobachten sein:

a) haben die Bewerber das Vaterland, den Geburtsort, der Religion, die zurückgelegten Studien, und ihr dermaliges Domizil genau anzugeben, und nachzuweisen;

b) jene Bewerber, welche in Krakau wohnen, oder hier im Dienste stehen, können bei dem Umstande, wo an der Jagiellonischen Hochschule eine Dozentur über Verrechnungskunde bereits besteht, auf Grund des §. 4 des Gesetzes vom 17. November 1852 nur dann zu dieser Prüfung zugelasenn werden, wenn sie sich mit einem Frequentazions-Zeugnisse darüber ausweisen, diese Vorlesungen durch *ein ganzes Jahr* gehört zu haben;

c) in Berücksichtigung der eintretenden Uibergangsperiode, hat die h. k. k. Oberste Rechnungs-Kontrols-Behörde mittelst Dekretes vom 10en September 1856 Z. $\frac{6031}{1008}$ gestattet, dass jene ad b) bezeichneten Kandidaten, wenn sie schon durch längere Zeit zum wenigsten seit 1. Jänner 1856 im Krakauer Regierungsgebiethe Domiziliren, und sich mittlerweile das erwähnte Studium durch Privatfleiss eigen gemacht haben, somit schon seit der bemerkten Zeit in dem Vorhaben standen die Prüfung nach Zulassung des §. 5 der Vorschrift vom 11ten November 1852 abzulegen, wenn sie sich rechtzeitig melden, ***noch bis zum Schlusse des Monats Dezember 1856*** als Autodidakten der Prüfung unterzogen werden dürfen, während nach Ablauf dieser Frist, auch rücksichtlich derselben, die ad b) bemerkten Bestimmungen einzutreten haben;

d) Auswärtige, welche der Gelegenheit zum Besuche der Vorlesungen ermangelten, haben die bei ihrem Selbststudium benützten theoretischen Hilfsmittel nachzuweisen, zugleich aber darzuthun, dass sie entweder das Untergymnasium oder den komerziellen Lehrkurs an einem technischen Institute oder die Oberreal-Schule mit gutem Erfolge zurücklegten, oder aber, dass sie sich im Kassa oder im Komptabilitätsdienste der öffentlichen oder einer städtischen Gemeinde-Verwaltung bereits verwenden;

e) Wenigstens 24 Stunden vor der Vornahme der Prüfung haben jene Bewerber, welche sich das Lehrfach durch Selbststudium eigen gemacht haben, die Prüfungstaxe von Acht Gulden CMze unter Verweisung der schriftlichen Bewilligung zur Ablegung der Prüfung, an die Verlagskassa der k. k. Staats-Buchhaltung zu erlegen, und die vom Expeditor hier über ausgestellte Bescheinigung im Vorstands-Bureau nebst einer 15 xr. Stämpelmarke abzugeben.

Diejenigen, welche gehörig vorbereitet, diese Prüfung abzulegen wünschen, werden daher eingeladen, u. z. jene welche Frequentazions-Zeugnisse besitzen, ihre mit den erforderlichen Nachweisungen belegten, vorschriftsmässig gestämpelte Gesuche, innerhalb 3 Wochen vor dem Beginne des Monats in welchem sie die Prüfung abzulegen wünschen, an den unterzeichneten Vorstand der Commission persönlich zu überreichen, Kandidaten von auswärtigen Wohnorten haben ihre Gesuche frankirt durch die Post; jene aber welche in einem öffentlichen oder Komunaldienste stehen, durch ihre vorgesetzte Behörde, einzusenden, und werden auch auf diesem Wege beschieden werden.

Der Vorstand empfängt die Kandidaten täglich (mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage) zwischen 1 und 2 Uhr in seinem Bureau im Amtsgebäude der k. k. Staats-Buchhaltung im 1en Stock, und wird ihnen Ort, Tag und Stunde der Prüfung bestimmen.

Von der k. k. staatsrechnungswissenschaftlichen Prüfungs-Commission.

Krakau am 20 September 1856. (2014-2-3)

Concurs.

[Nro 2716.] Zur Besetzung der beim Magistrate der Kreisstadt Tarnów in Erledigung gekommenen mit der jährlichen Bestallung von 100 fl. CM- versehenen Amtsdienerstelle wird der Konkurs bis 25. Oktober 1856 hiemit ausgeschrieben.

Alle Bewerber um diesen Posten haben sich über ihr Alter, Moralität, bisherige Verwendung und Kenntniss des Lesens und Schreibens, sowohl in der deutschen als polnischen Sprache gehörig auszuweisen und ihre Gesuche in der obbesagten Frist beim Tarnower Magistrate zu überreichen.

Magistrat Tarnow d. 16. September 1856. (1999-2-3)

Edict.

[Z. 6190.] Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es haben sich im Nachlasse nach dem am 4. September 1839 zu Krakau verstorbenen Gerichts-Kassiers Melchior Etgens nachstehende Effekten vorgefunden:

1) Ein Paquet mit Aufschrift „Włościan wsi Karniowice“ enthaltend: . 3 Stück Rubeln . . 20 flp.
   9 „ à 5 flp. = 45 „
   3 „ à 2 flp. = 6 „
   3 „ à 10 gr. = 1 „
   Zusammen . . . . 72 flp.

2) Ein Paquet mit der Aufschrift „Kleinów“ enthaltend: . . 11 Stück à 6 xr. = 1 fl. 6 xr. Ww.
   2 „ à 1 xr. — —fl. 2 xr. „
   Zusammen . . . . 1 fl. 8 xr. Ww.

3) Ein Paquet mit der Aufschrift „Szujskich“ enthaltend: . . . . 1 Stück Silb.-Rubel 6 flp. 20 gr.
   1 „ à . . . . . 2 „ — „
   in Kupfer . . . . — „ 4 „
   Zusammen . . . . 8 flp. 24 gr.

4) Ein Paquet mit der Aufschrift „Dzianottych“ enthaltend: 1 Stück in Silber à 2 flp. = 2 flp.
   1 „ „ „ à 1 „ = 1 „
   1 „ „ „ à 10 gr. = — „ 10 gr.
   polnisch Kupfer . . . . 2 „
   Zusammen . . . . 3 flp. 12 gr.

5) Ein Paquet mit der Aufschrift „Tekla Atłasowa“ enthaltend: 1 Stück in Silber à 1 flp. = 1 flp.
   1 „ „ „ à 10 gr. = — „ 10 gr.
   in Kupfer . . . . 5 „
   Zusammen . . . . 1 flp. 15 gr.

6) Ein Paquet mit der Aufschrift „Lewińskich“ enthaltend; . . . . 1 Stück Rubel 6 flp. 20 gr.
   1 „ „ 3 „ 10 „
   1 „ à 10 gr. — „ 10 „
   4 „ à 5 gr. — „ 20 „
   Zusammen . . . . 11 flp. — gr.

7) Ein Paquet mit der Aufschrift „Jana Wąsowicza“ enthaltend: . . 4 Stück à 1 flp. = 4 flp.
   2 „ à $7\frac{1}{2}$ gr. = — „ 15 gr.
   Zusammen . . . . 4 flp. 15 gr.

8) Endlich ein Petschaft aus Tombak mit einem auf dem rothen Glase gravirten Hahne.

Da der Wohn- und Aufenthaltsort der, auf diese in gerichtliche Verwahrung genommenen Effekten Ansprüche habenden Gläubiger unbekannt ist, so werden dieselben mittelst dieses Ediktes aufgefordert, ihre allfälligen Ansprüche auf die obgezeichneten Beträge, binnen einem Jahre, um so sicherer bei diesem k. k. Gerichte geltend zu machen, widrigens dieselben nach Ablauf dieser Frist, an die k. k. Staatsschuldentilgungsfonds-Kasse abgeführt werden würden.

Krakau am 28en August 1856.

Obwieszczenie.

[L. 6190.] C. k. Sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym Edyktem strony interesowane, iż w masie Melchiora Etgens b. kasyera sądowego w Krakowie zmarłego w dniu 4 września 1839 r., wynalezionemi zostały przedmioty następujące:

1) Pakiet z napisem: „Włościan wsi Karniowice“ obejmujący:
   3 ruble . . . . 20 złp.
   9 pięciozłotówek . . . . 45 „
   3 dwuzłotówki . . . . 6 „
   3 dziesiątek . . . . 1 „
   razem . . 72 złp.

2) Pakiet z napisem: „Klejnot“ obejmujący:
   11 sztuk po 6 kr. m. k. . . 1 złr 6 kr.
   2 „ po 1 kr. . . . . 2 kr.
   razem 1 złr. 8 kr. W. W.

3) Pakiet z napisem: „Szujskich“ obejmujący:
   1 rubel . . . . 6 złp. 20 gr.
   1 dwuzłotówkę . . . . 2 „
   oraz miedzią . . . . 4 gr.
   razem . . 8 złp. 24 gr.

4) Pakiet pod napisem: „Dzianottych“ obejmujący:
   1 dwuzłotówkę . . . . 2 złp.
   1 złotówkę . . . . 1 „
   1 dziesiątkę . . . . 10 gr.
   oraz miedzią . . . . 2 gr.
   razem . . 3 złp. 12 gr.

5) Pakiet pod napisem: „Tekli Atłasowéj“ obejmujący:
   1 złotówkę . . . . 1 złp.
   1 dziesiątkę . . . . 10 gr.
   oraz miedzią . . . . 5 gr.
   razem . . 1 złp. 15 gr.

6) Pakiet pod napisem: „Lewińskich“ obejmujący:
   1 rubel . . . . 6 złp. 20 gr.
   1 półrubel . . . . 3 „ 10 gr.
   1 dziesiątkę . . . . 10 gr.
   4 piątki . . . . 20 gr.
   razem . . 11 złp.

7) Pakiet z napisem: „Jana Wąsowicza“ obejmujący:
   4 złotówki . . . . 4 złp.
   2 sztuki po $7\frac{1}{2}$ gr. . . . . 15 gr.
   razem . . 4 złp. 15 gr.

nakoniec

8) Pieczątkę tombakową, na któréj wyryty na szkle czerwonem kogut.

Gdy zamieszkanie i pobyt wierzycieli do powyż wyszczególnionych przedmiotów prawo mających a obecnie w depozycie znajdujących się, nie są wiadome, przeto wzywają się niniejszym edyktem wszyscy mający jakiekolwiek bądź prawa do powyższych depozytów, aby takowe w ciągu jednego roku w Sądzie tutejszym przedstawili, a to tém pewniéj, iż po upływie tak zakreślonego terminu, kwoty wyżéj wymienione do c. k. Kasy umorzenia długów państwa, przelane zostaną.

Kraków dnia 28 sierpnia 1856 r. ((1949--3)

Kundmachung.

[13128] Zur Besetzung der bei den k. k. Bezirksämtern in Biecz und Brzostek erledigten k. k. Aktuars Stelle mit dem Jahresgehalte von 400 fl. C. Münze wird der Konkurs in der Dauer von 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung desselben in die Krakauer Landes-Zeitung „Czas“ gerechnet, hiemit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre nach Massgab der §§ 12 und 13 der h. Ministerial-Verordnung vom 17. März 1855, (Reichsgesetzblatt. Stück XV, Nr. 52. Seite 337) instruirten Gesuche mittelst ihrer vorgesetzten Behörden, und wenn sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen mittelst der Kreisbehörde ihres Wohnbezirkes hieramts zu überreichen.

Hierbei ist insbesondere nachzuweisen:

Der Geburtsort, das Alter, der Stand und die Religion.

Die zurückgelegten juridischen Studien und insoweit der Bewerber die Befähigung für das Richteramt, oder die politische Geschäftsführung erlangt hat, auch die Nachweisung hierüber.

Die Kenntniss der deutchen und polnischen, oder einer anderen slavischen Sprache.

Zugleich haben die Bewerber anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit einem Beamten des Bieczer oder Brzosteker Bezirks Amtes verwandt oder verschwägert sind.

Behufs der Nachweisung über die bisherige Dienstleistung, über die Fähigkeiten, Verwendung, Moralität und politischen Verhalten, ist nach dem vorgeschriebenen Formulare ausgefertigte Qualifikations-Tabelle beizubringen.

K. k Kreisbehörde Jasło am 14 September 1856. (1969-2-3)

Edict.

[Z. 6438.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden über Einschreitens des H. Anton Stadnicki Behufs der Zuweisung des mit dem Ausspruche des hohen k. k. Ministeriums des Inneren vom 31ten Dezember 1853 Z. 32822 für die im Bochniaer Kreise lib. dom. 6 pag. 285, liegende Güter Wielka wieś Milówka und Serafinowice bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals-Vorschusses pr. 7250 fl. CM., diejenigen, denen ein hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche länstens bis zum lezten November 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus Nr.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniesen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmeldder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital-Vorschuss überwiesen werden, oder im Sinne des § 27. des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów am 12. August 1856. (1983-2-3)

Edict.

[Z. 5434.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Eheleute Josef und Theresia Jastrzębskie Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 7. Februar 1856. Z. 475. für das im Bochniaer Kreise lib. Dom. 246. pag. 218—280, 256—274. liegenden Guts Dembno samt Att. Dwojanów, Perła, Biadoliny, Jastef und Siedliska bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 40134 fl. 50 kr. C. M. diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 31. October 1856. bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothecarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów den 26. August 1856. (1982-2-3)

Kundmachung.

[N. 537.] Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Ropczyce Tarnower Kreises erledigten Bezirks-Aktuarsstelle mit dem Jahresgehalte von 400 Gulden und der Vorrückungsrechte in den höheren Gehalt von 500 Gulden Konv. Münze wird hiemit der Konkurs ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig instruirten Gesuche bei dem Tarnower k. k. Bezirksamte mittelst ihrer vorgesetzten Behörde, und wenn sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, mittelst der Kreisbehörde ihres Wohnbezirkes längstens vier Wochen nach der dritten Einschaltung des Konkurses in der Zeitschrift

„Czas“ einzusenden, und sich über ihren Geburtsort, Alter, Stand und Religion, über die zurückgelegten Studien, über die Kenntniss der deutschen und polnischen Sprache, über ihr tadelloses moralisches Betragen, ihre Fähigkeiten, bisherige Verwendung und Dienstleistung auszuweisen, und letztere so nachzuweisen, dass darin keine Periode übergangen werde. Auch haben sie anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit den Beamten des obbezeichneten Amtes verwandt, oder verschwägert sind. — Vom der k. k. Kreisbehörde.

Tarnów den 16. September 1856. (1971-2-3)

Kraków 10 września 1856 r.

W zarządztwie Krakowskiem Galicyi i w Wielkiém Księstwie Krakowskiém rozwiązane już całkiem z końcem sierpnia b. r. c. k. Komisye obwodowe od odciążenia gruntowego, sprawdziły w tym czasie do końca sierpnia 1856 r. 8625 podań o 266,179 pozycyach.

Całkowicie załatwiono 3898 zgłoszeń co do powinności mających się nagrodzić z funduszu krajowego, przyczém przyznano z 3661 wyrokami dla 171,466 obowiązanych w 3738 gminach i częściach gromadzkich kapitał odciążający . . . 25,379,106 złr.

Na wynagrodzenie za nienależnie wymagane poddańcze ciężary . . . . 16,254 złr.
a na zaległości za ten czas do 15 maja 1848 r. 28,505 złr. wyrachowano.

Dalej też c. k. Komisye obwodowe w tymże samym czasie załatwiły 3491 zgłoszeń co do zniesionych powinności za słusznem wynagrodzeniem i wykupnem ze strony obowiązanych, i wyrachowano dla 48,631 obowiązanych w 2637 gminach i częściach gromadzkich kapitał odciążający . . . . 2,555,185 złr.
a na zaległości dziesięcinne . . . . . . 310,664 złr.
przyczém załatwiono 48,631 osobistych i gromadzkich wyroków, 15,159 szczegółowych wykazów, a 1777 głównych wykazów.

W ogóle c. k. Komisye obwodowe przyznały w I. Instancyi uprawnionym kapitał odciążający 27,934,291 złr. z czego na miesiąc sierpień 1856 r. przypada 713,606 złr.

C. k. ministeryalna Komisya od odciążenia gruntowego ostatecznie przyznała w mowie będącym uprawnionym w tym czasie do końca sierpnia 1856 r.

a) z zastrzeżeniem sądowego przyznania na zaliczkach kapitałowych . . . . 3,828,000 złr.
i b) na zaliczkach procentowych w obligacyach państwa . . . . 3,680,830 złr.
dalej c) na kapitałach odciągających i wykupnych . . . . 26,618,393 złr.
wreszcie d) na zaległościach za ten czas do 15 maja 1848 r. . . . . 25,361 złr.
a na zaległościach dziesięcinnych . . . . . 249,023 złr.

Z przyznanego ogólnego kapitału przypada na miesiąc sierpień 1856 r. . . . . 711,856 złr.

Liczba prawomocnych wyroków wynosi 3425 co do poddańczych powinności odnoszących się do 3532 gmin i części gromadzkich, a 157,657 obowiązanych—daléj 41,568 wyroków co do zniesionych powinności za słusznem wynagrodzeniem i wykupnem odnoszących się do 2342 gmin i części gromadzkich a 41,568 obowiązanych.

C. k. Dyrekcya funduszów od uwolnienia gruntowego w tymże czasie do końca sierpnia 1856 roku assygnowała:

a) na kapitałach i zaliczkach procentowych dla 1255 uprawnionych . . . . 5,432,760 złr.
b) obrachowała się z 966 uprawnionymi i tymże asygnowała zaległości procentewe . . . 1,490,596 złr.
wreszcie
c) przekazała 411 uprawnionym do przyznanych sądowo sum kapitałowych . . . . 4,578,875 złr.
a więc razem 11,502,231 złr.

na co c. k. Kasy funduszów od odciążenia gruntowego wypłaciły 10,958,240 złr. w 13,889 sztukach obligacyj państwa, a 88,958 złr. w gotówce stronom. (1927)

Kundmachung.

[Z. 2096 ex 1856.] Vom Tarnower k. k. Kresgerichte wird bekannt gemacht, dass in der Rechtssache der k. k. Finanzprokuratur Namens des h. Aerars gegen die Erben des Josefat Jastrzębski und Herrn Karl Jastrzębski zur erstlichen Befriedigung der ersiegten Forderung des h. Aerars pr. 11,421 fl. 37 xr. WW. oder 4568 fl. 38 4/5 xr. CM. sammt 5% Zinsen hievon seit 22. März 1830 bis zum Zahlungstage des Kapitals, der Gerichts- und Exekutionskosten pr 2 fl. 21 fl. 9 xr. — 8 fl. und 100 fl. 12 xr. CM. jedoch gegen Abzug von dieser Gesammtforderung des durch die Tarnower landrechtliche Zahlungsordnung der Antheile der Güter Uniszowa Scheda II. dtto 22. April 1852 Z. 4192 bereits angewiesenen Betrags pr. 3874 fl. 10 xr. CM. die zwangsweise Feilbiethung der dem Josefat Jastrzębski landtäflich gehörigen Güter Łysia Góra Bochniaer Kreises ein dritter Termin *am 27. Oktober 1856 — 10 Uhr Vormittags* hiergerichts unter den nachstehenden Bedingnissen abgehalten werden wird.

1) Die Feilbiethung geschieht in Pausch und Bogen, jedoch mit Ausschluss der allerfälligen Entschädigung für die aufgehobene unterthänigen Leistungen und der Vorschüsse auf dieselbe dann des in der VII. Ertragsrubriek des Schätzungsoperats vom 16en Juni 1852 verzeichneten auf den jährlichen Betrag von 220 fl. reluirten Zehentrechts, denn diese werden zur unmittelbaren Befriedigung der Gläubiger vorbehalten, und zu diesem Ende wird seiner Zeit verfügt werden, damit noch vor der Einverbleibung des Meistbiethers als Eigenthümer der Güter, die landtäfliche Trennung der Bezugsrechte des Entlastungs-Kapitals vom Grund und Boden bewirkt, und damit von da an, oder jedenfalls schon vom Tage der Einführung des Käufers in den physischen Besitz der erstandenen Güter, die Entschädigungsvorschüsse an das hierortige Verwahrungsamt erlegt werden.
2) Zum Ausrufspreise dient der gerichtliche Schätzungswerth der Güter pr. 7192 fl. 27 xr. CM., es werden jedoch auch Anbote unter demselben angenommen werden, wenn Niemand mehr als er beträgt oder gleich viel bieten sollte.
3) Jeder Kauflustige hat, bevor er einen Anboth macht 10/100 des Schätzungswerthes in runder Summe von 720 fl. CM. zu Händen der Feilbiethungs-Kommission als Vadium zu erlegen, und diess entweder baar, oder mittelst k. k. öster. Staatsobligationen oder in galiz. ständ. Pfandbriefen, sammt zugehörigen Coupons und Talons in diesen beiden Wertseffekten jedoch nur nach dem letzten mittelst der Krakauer Landeszeitung zu erweisenden Kurse derselben, und niemals über deren Nennwerth.

   Nach der Lizitation, wird das Vadium des Erstehers zurückbehalten, jenes der übrigen Lizitanten aber, denselben sogleich zurückgestellt.
4) Der Meistbiether ist gehalten binnen 30 Tagen von der Zustellung des Bescheides, womit der Feilbiethungsakt zu Gericht angenommen wird, die Hälfte des angebothenen Kaufschillings, mit Einrechnung der baar erlegten, und gegen Rückbehebung des allenfalls in Werthspapieren gegebenen Vadiums, an das hierortige Depositenamt, baar zu erlegen.
5) Nach Erfüllung dieser Verpflichtung (Art. 4.) wird ihm, auch wenn er darum nicht ansuchte, das Eigenthumsdekret auf die Güter, mit der im Art. 1 festgesetzten Einschränkung ertheilt, derselbe wird als Eigenthümer in der k. k. Landtafel intabulirt, ferner wird er in den physischen Besitz der Güter eingeführt, zugleich aber werden die sämmtlichen darauf haftenden Lasten mit Ausnahme der Dom. 155. pag. 292. n. 1. on. eingetragenen Grundlast und aller sonstigen allenfälligen Grundlasten, welche er ohne Beziehung auf den Kaufpreis aus Eigenem zu tragen verbunden, wie auch aller solcher Lasten, die er sonst zu übernehmen gehalten ist, oder übernomen hätte, jedoch vorbehaltlich der Pfandrechte der sämmtlichen Lasten auf die von der Feilbiethung ausgeschlossenen Urbarial- und Zehentrechts-Entschädigung gelöscht, und auf den Kaufpreis übertragen, an deren Stelle aber wird im Lastenstande der Güter die rückständige 2. Kaufschillingshälfte, mit allen hier im Art. 6, 7, 8 und 9, festgesetzten Nebenverbindlichkeiten des Meistbiethers, zu Gunsten der gemeinschaftlichen Befriedigungsmasse der Hypothekargläubiger und der bisherigen Gutseigenthümer intabulirt werden.
6) Dem Meistbiether gebühren vom Uibergabstage des physischen Besitzes der Güter alle Nutzungen und Früchte derselben, aber er trägt von da an auch alle Steuern, Abgaben und sonstigen mit dem Besitze verbundenen Lasten, und ist auch gehalten, angefangen von diesem Tage von der restlichen Kaufschillingshälfte 5/100 Zinsen halbjährig abwärts an das hierortige Verwahrungsamt zu entrichten. Insbesondere hat er die Steuern und andere öffentliche Abgaben und Leistungen jederzeit derart pünktlich zu entrichten, und darüber hiergerichts auf jedesmalige Afforderung in glaubwürdiger Form sich auszuweisen, damit die gemeinschaftliche Masse der Hypothekargläubiger und des bisherigen Gutseigenthümers auf den Bezug der Urbarialentschädigung der Güter und der Vorschüsse hierauf weder Schmälerung noch Verzug erleide.
7) Der Meistbiether ist verbunden, so weit der Meistbot reicht auf Rechnung desselben, Forderungen derjenigen Gläubiger, welche dieselben vor Ablauf der allenfalls bedungenen oder gesetzlichen Aufkündigung nicht würden annehmen wollen, zu übernehmen, und binnen 30 Tagen nach Rechtskraft der künftig zu erlassenden Befriedigungsordnung nach Massgabe derselben, die restliche Hälfte des Kaufschillinges, an die angewiesenen Gläubiger, oder an das hierortige Depositenamt zu erlegen, oder mit den angewiesenen Gläubigern allenfalls anders übereinzukommen, und darüber hiergerichts sich auszuweisen, die haftenden Fiskalforderungen werden bei ihm nicht belassen.
8) Die von dem Verkaufsgeschäfte gemäss dem Gesetze vom 9. Februar 1850 zu bemessenden Gebühren, hat der Meistbiether aus Eigenem zu bezahlen, und darüber sich vor dem k. k. Kreisgerichte auszuweisen.
9) Würde der Meistbiether auch nur einer der vorstehenden Bedingungen, namentlich jenen zum Art. 4. 6. 8. und 7. nicht genau nachkommen, alsdann würde derselbe auf Einschreiten auch nur eines der Interessenten kontraktbrüchig erklärt, die Güter würden auf dessen Gefahr und Kosten ohne einer neuen Schätzung relizitirt, und unter der Bedingung des §. 449 G. O. allenfalls nur in einem einzigen Termine, um jeden, wie immer gearteten Preis hintangegeben und er würde für alle Schäden und Kosten nicht bloss mit dem Vadium, sondern auch mit seinem ganzen Vermögen verantwortlich sein.
10) Dem Kauflustigen wird freigestellt, den Landtafelauszug, der Schätzung und das Wirthschafts-Inventar des Gutes, hiergerichts einzusehen oder in Abschrift zu erheben, und hinsichtlich der darauf haftenden Steuern und sonstigen Abgaben, werden dieselben an das betreffende k. k. Steueramt verwiesen.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbiethung werden:

a) Die k. k. Finanzprokuratur in Krakau.
b) Die dem Wohnorte nach unbekannten Erben des Josefat Jastrzębski zu Händen des ihnen bestellten Kurators Hr. Advokaten Dr. Serda.
c) Karl Jastrzębski beziehungsweise dessen Nachlassmasse zu Handen des derselben in der Person des Advokaten Herrn Dr. Serda mit Substituirung des Advokaten Herrn Dr. Stojałowski bestellten Curators, Frau Pelagia Jastrzębska endlich Josef Jastrzębski als Vormund der nach Angela Łucka verbliebenen minderjährigen Kinder verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow am 16. Juni 1856.

Obwieszczenie.

C. k. sąd obwodowy tarnowski do publicznéj podaje wiadomości, iż w sprawie c. k. prokuratoryi finansowéj imieniem n. w. skarbu przeciw spadkobiercom Jozefata Jastrzębskiego i Karolowi Jastrzębskiemu na resztujące zaspokojenie wywalczonéj summy n. w. skarbu 11421 złr. 37 kr. w. w. czyli 4568 złr. 38 4/5 kr. m. k. wraz z odsetkami 5% od 22go marca 1830 aż do rzeczywistéj wypłaty kapitału, kosztami sporu i egzekucyi w kwocie 2 złr. 21 złr. 9 kr., 8 złr. i 100 złr. 12 kr. m. k., jednakowoż po odtrąceniu od tejże całkowitéj należytości summy 3874 złr. 10 kr. m. k. w skutek tabelli płatniczéj sądu szlacheckiego tarnowskiego z dnia 22go kwietnia 185 : L. 4192 z części dóbr Uniszowa scheda II zaasygnowanéj, przymusowa sprzedaż w bocheńskim obwodzie leżących na imię Jozefata Jastrzębskiego zaintabulowanych dóbr Łysa góra w trzecim terminie na dniu 27 października 1856 o 10téj godzinie zrana w tutejszym sądzie pod następującymi ułatwiającemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1) Rzeczone dobra sprzedane zostaną ryczałtem, jednak z wyłączeniem prawa pobierania wynagrodzenia za zniesione w tych dobrach powinności poddańcze i zaliczek na poczet takowych, w reszcie prawa dziesięciny w VII rubryce dochodowéj aktu szacunkowego z dnia 16go czerwca 1852 wymienionego a na roczną kwotę 220 złr. zmienionego, które na bezpośrednie zaspokojenie wierzycieli zatrzymane zostaną; zatem w swoim czasie stósowne kroki się poczyni, ażeby jeszcze przed intabulacyą kupiciela jako właściciela dóbr tabularny podział prawa do poboru kapitału indemnizacyjnego od gruntu tychże dóbr uskuteczniony i ażeby od tego czasu, lub w każdym razie od dnia wprowadzenia kupiciela w fizyczne posiadanie kupionych dóbr zmiankowane zaliczki do tutejszego sądowego depozytu wpływały.
2) Za cenę wywołania stanowi się, wydobyta wartość szacunkowa dóbr w summie 7192 złr. 27 kr. m. k., przyjmą się jednakże i ofiarowania niżéj takowéj, gdyby nikt więcéj, lub tyle ile takowa wynosi nieofiarował.
3) Każdy chęć licytowania mający jest obowiązany, nim licytować zacznie 10/00 ceny szacunkowéj tj. okrągłą ilość 720 złr. m. k. do rąk komisyi licytacyjnéj jako zakład złożyć i to albo w gotowiźnie lub w c. k. austr. obligacyach rządowych lub też w listach zastawnych galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego, wraz z przynależnemi kuponami i talonami; jednak w tych dwóch ostatnich efektach podług ich ostatniego gazetą krakowską *Czas* udowodnić się mającego kursu, nigdy zaś nad onych wartość nominalną. Po licytacyi zakład najwięcéj ofiarującego zatrzymanym, innym zaś licytantom natychmiast zwróconym zostanie.
4) Najwięcéj ofiarujący ma w 30 dniach po wręczeniu rezolucyi sądowéj, akt licytacyi do sądu przyjmującéj, połowę ceny kupna rachując w to, w gotówce złożony zakład, do tutejszego depozytu w gotowiźnie złożyć. Zakład w papierach wartość mających złożony, zwrócony mu zostanie.
5) Po zadosyć uczynieniu tego obowiązku (art. 4) nawet i bez jego żądania, dekret własności temuż do owych dóbr z ograniczeniem w artykule 1 wymienionem, wydany i tenże jako właściciel tych dóbr w księgi tabuli krajowéj wpisany, daléj w fizyczne posiadanie dóbr tych wprowadzony zostanie, zarazem wszelkie na tych dobrach ciążące długi z wyjątkiem ciężaru gruntowego Dom. 115 pag. 292, n. 1 on. widocznego, jako też wszystkich innych możebnych ciężarów gruntowych, które kupiciel bez potrącenia z ceny kupna z własnego majątku ponosić powinien, również także z wyjątkiem wszystkich takich ciężarów które tenże przyjąć obowiązanym jest, lub rzeczywiście przyjął, z zastrzeżeniem atoli praw hipotecznych wszystkich ciężarów na wynagrodzenie za zniesione powinności poddańcze i prawo dziesięciny od licytacyj wyłączone, wymazane i na cenę kupna przeniesione zostaną na miejscu ale tych w stanie ciążącym tych dóbr resztująca druga połowa ceny kupna z wszystkiemi w ustępie 6, 7, 8, i 9 kupicielowi oznaczonemi zobowiązaniami na rzecz wspólnéj masy hipotekowanych wierzycieli i teraźniejszego dóbr właściciela zaintabulowaną zostanie.
6) Kupicielowi od dnia oddania w fizyczne posiadanie dóbr, przynależeć będzie prawo do pobierania wszystkich prowentów z owych dóbr, jednakowoż od owego dnia tenże obowiązanym będzie podatki, daniny i inne z posiadaniem połączone ciężary z własnego majątku ponosić, i od resztującéj połowy ceny kupna odsetki 5/100 półrocznie z dołu do tutejszego sądowego depozytu składać. Osobliwie kupiciel obowiązany będzie podatki i inne publiczne daniny i inne należytości każdego czasu punktualnie uiszczać, i z tego się na każde zażądanie w tutejszym sądzie dokumentalnie i wiarogodnie wywieść, ażeby zastrzeżone dla wspólnéj masy wierzycieli hipotekowanych i teraźniejszego dóbr właściciela prawo pobierania wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne i zaliczek na poczet takowych, ani nadwerężone ani zwleczone nie zostało.
7) Kupiciel obowiązany jest, jak dalece cena kupna wystarczy, na rachunek tegoż pretensye tych wierzycieli którzy wypłatę przed prawnym lub zastrzeżonym terminem wypowiedzenia przyjąć by nie chcieli, na siebie przyjąć i w 30 dniach po prawomocnéj tabeli płatniczéj stósownie do téj, resztującą połowę ceny kupna do tutejszego sądowego depozytu złożyć, lub też z wskazanemi wierzycielami w inny sposób ułożyć, i w tym względzie tu w Sądzie wywieść się. Ciężące fiskalne pretensye przy kupicielu nie zostawiają się.
8) Opłatę należytości od nabycia tych dóbr ma kupiciel stósownie do prawa z dnia 9go lutego 1850 z własnego majątku ponosić, i z tego się w tutejszym Sądzie wykazać.
9) Jeżeliby najwięcéj ofiarujący tym licytacyi warunkom a mianowicie owym pod art. 4, 6, 7 i 8, w którymkolwiek punkcie zadosyć nieuczynił, natenczasby na żądanie bądź jednego interesowanego za ugodołomnego uznanym został, i dobra te na jego koszt i niebezpieczeństwo bez nowego oszacowania wedle przepisu §. 449 Ust. sąd. w jednym terminie za jaką bądź cenę zrelicytowane zostaną; kupiciel zaś, za wszelkie ztąd wyniknąć mogące koszta i szkody, nie tylko złożonym zakładem, lecz także całym swoim majątkiem odpowiedzialnym stanie się.
10) Chęć kupienia mającym wolno jest wyciąg tabularny akt szacunkowy i inwentarz ekonomiczny tych dóbr w tutejszym Sądzie przejrzeć, lub w odpisie podnieść.

O rozpisanéj tej licytacyi zawiadamiają się c. k. finansowa prokuratorya w Krakowie, z miejsc pobytu niewiadomi spadkobiercy Józefa Jastrzębskiego na ręce Kuratora tychże p. Adwokata Serdy,— Karol Jastrzębski właściwie tegoż masa spadkowa do rąk dla tychże w osobie p. Adwokata Dra Serdy z zastępstwem p. Adwokata Dra Stojałowskiego ustanowionego Kuratora, p. Pelagia Jastrzębska a w reszcie p. Józef Jastrzębski jako opiekun małoletnich po Anieli Łuckiéj pozostałych dzieci.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów dnia 16 czerwca 1856. (2024-1-3)

Edict.

[N. 4928.] Vom k. k. Kreisgerichte Neu-Sandec werden in Folge Einschreitens der Fr. Josefine Gräfin Sołtyk bücherlichen Besitzerins und Bezugsberechtigten der im Sandezer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 279 Pag. 320 vorkommenden Güter Babice und Zarzyce Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs Ministerial Commission vom 26. März 1856 Z. 1521 für obige Güter bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 33,497 fl. 5 kr. CM., diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15. November 1856. beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des § 27. des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandez am 9. September 1856. (1973-2-3)

Kundmachung.

[Z 1581.] Von Seiten des Rzeszower k. k. Kreisgerichts Praesidiums, wird zur Sicherstellung der Bespeisung, der beym Rzeszower k. k. Kreisgerichte Verhafteten auf das v. Jahr 1857 in hierortigen k. k. Kreisgerichtsgebäude eine öffentliche Lizitation am 2ten Oktober 1856 und im falle der Erfolglosigkeit denselben, am 6ten und 7ten Oktober 1856 die zweyte und dritte Lizitation und zwar jedesmahl um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden, und zwar:

a) von 75920 Kostportionen, Vadium 830 fl.
b) „ 75920 Brodportionen, Vadium 601 fl.
c) „ 3285 Spitalsportionen, Vadium 48 fl.

Das Vadium für alle Bespeisungsartikeln zusammen, beträgt 1479 fl. und muss vor Begien der Lizitation erlegt werden.

Die Lizitatiosbedingnisse werden an dem Tage der Verhandlug den Unternehmungslustigen bekannt gemacht werden, und können auch früher hiergerichts eingesehen werden.

Auch schriftliche Anbothe werden angenommen, diese müssen den bestehenden Vorschriften gemäss ausgefertigt, mit dem obbezogenen Vadium belegt, den Anboth mit Ziffern und Buchstaben ausgedrückt enthalten.

Vom Praesidium des k. k. Kreisgerichtes.

Rzeszow den 17ten September 1856. (1989-2-3)

Kundmachung.

[Nr. 109.] Vom Krakauer k. k. Landes-Gerichte wird hiemit bekannt gemacht, es sei der Betrag von 27 fl., welcher ursprünglich im Deposite des bestandenen Krakauer Magistrates im Jahre 1803 zu Gunsten des Andreas Kotowski erlag, und vom Jahre 1809 auf der Realität N. 85 und 209 Gde X in Krakau sichergestellt worden war, an das hiergerichtliche Depositenamt sammt Zinsen erlegt.

Da zu dem obgenannten Betrage seit mehr als 30 Jahren Niemand sich gemeldet hat, so wird der angebliche Eigenthümer Andreas Kotowski oder dessen allfällige Rechtsnehmer mittelst dieses Ediktes aufgefordert, ihre Ansprüche auf dieses Depositum binnen Einem Jahre um so gewisser hiergerichts anzumelden, da widrigenfalls dasselbe nach fruchtlosem Verlauf dieser Zeit dem hohen Staatsschatze anheimfällig erklärt werden würde.

Krakau am 25. August 1856. (2030-1-3)

Edikt.

[Z. 4373]. Vom k.k. Kreisgerichte in Neu-Sandec werden in Folge Einschreiten des Hernn Aleksander Dunikowski bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Sandecer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 222 Pag. 462 vorkommenden Gutes Kokuszka I Antheil Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 28 April 1856 Z. 491. für obige Gut bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 895. fl. $7^4/_8$. kr. C. M., diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15. November 1856. beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandec schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe k. k. Kreisgerichts.

Neu-Sandez am 9 September 1856. (1977-2-3)

Ankündigung.

[N. 14,642] Gemäss hohen Landes Regierungs Verordnung vom 11. September 1856 Z. 27,061 wird zur Sicherstellung des Erfordernisses an Deckstofferzeugung, Zufuhr, Zerschlägelung, und theilweise auch Schlichtung in der Makower Strassenbezirke u. z. für die Mszaner und Klikuszower Wegmeisterschaft die Licitations- und Offerten Verhandlung *am 13. October 1856* mit besonderer Bedachtung, auf die Uibernahme der Lieferung durch die Gemeinde für die dreijährige Periode 1857, 1858, 1859 in der Neumarkter k. k. Bezirks-Amtskanzelei in den gewöhnlichen Amtsstunden abgehalten werden.

Der Fiskalpreis für die Mszana dolner Wegmeisterschaft für das Baujahr 1856 beträgt . . . . . 1036 fl. $25^2/_4$ kr.
und für die Klikuszower Wegmeisterschaft 705 fl. $27^2/_1$ kr.

Zusammen . . 1741 fl. 53 kr.

Die schriftliche Offerte muss Vorschriftsmässig ausgestellt sein und den 10ten Theil des Anboths als Vadium beigelegt enthalten.

Der mündliche Anbiether hat das vom obigen Fiskalpreise entfallende 10 perzentige Vad um bei der Licitation zu erlegen.

Die näheren Licitationsbedingnisse werden am obigen Tage der Verhandlung bekannt gegeben werden.

Von der k. k. Kreisbehörde.

Sandez am 20. September 1856. (2023-1-3)

Kundmachung.

[N. 2728.] Von Seite des Niepołomicer k. k. Bezirksamtes wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die Verpachtung der Gemeinde-Jagdbarkeit, auf den, der nachstehenden Gemeinden nach dem allerhöchsten Jagd Patente vom 7. März 1849. zur Ausübung der Jagd zugewiesenen, oder denselben eigenthümlich gehörigen Grundbesitze auf drei nach einander folgenden Jahren, das ist: vom 1. November 1856. bis Ende October 1859. mittelst öffentlicher Licitation in der hierortigen Bezirks-Amtskanzelei gemeindeweise an den nachstehenden Tagen vorgenommen werden wird, als:

Am 30. September 1856. Niepołomiee mit Mszczę in und Kółko. Brzezie mit Gruszki. Wolabatorska mit Kępiany. Zabierzów mit Wolazabierzowska. Chobot. Grodkowice mit Łysokanie.

Am 1. October 1856. Czyżów. Zborczyce. Kłaj. Targowisko. Szarów. Książnice wielkie i małe. Pierzchów. Nieznanowice.

Am 2. October 1856. Ochmanów mit Zagórze. Podłęże. Staniątki mit Podborze et Chrość. Suchoraba mit Słemiróg. Zakrzów mit Zakrowiec.

Am 3. October 1856. Szczytniki mit Świątniki. Krakuszowice. Liplas. Wiatowice. Niegowić. Marszowice. Klęczany. Niewiarów mit Świdówka und Jaroszówka.

Niepołomice den 5. September 1856. (2016-1-3)

Edict.

[N. 1710.] Vom k. k. Bezirksamte zu Wieliczka als Gericht wird bekannt gegeben dass die k. k. Krakauer Finanz Prokuratur den, von der bestandenen Wieliczkaer Badeanstallt-Aktien-Gesellschaft zur Sicherung des ordentlichen Gebrauches der zu Bädern bezogenen Salzsoole als Vadium bei der Wieliczkaer k. k. Salinen-Kasse erlegten Betrag von 45 fl. CMze an das hiergerichtliche Deposit abgeführt hat, welcher sub Jour. art. 1246 ex 1856 in Empfang genommen wurde.

Da die Personen welche darauf einen Anspruch haben dem Gerichte unbekannt sind, so wird zur Wahrung ihrer Rechte Herr Carl Freiherr von Lipowski zum Curator bestellt und ihm der Erlagsbescheid vom Heutigen Z. 1710 zugestellt.

Wieliczka am 4. September 1856. (2029-1-3)

Edict.

[Nr. 2797.] Von Seite des k. k. Bezirksamtes Sokołow werden nachbenannte beider heurigen Rekruttenstellung nicht erschieneneu Millitärpflichtigen als:

Alters Klasse.			Haus Nro
	Juden.		
I	Hersch Schlanger	aus Sokołow	105
I	Mayer Sonnenblick	„ „	244
V.	Psache Schipper	„ „	593
V.	Leib Friedentag	„ „	332
V.	Israel Zeller	„ Trzebuska	158
V.	Schloime Schönaug	„ Wilcza wola	4
V.	Nutka Felzenfeld	„ Wola ranizowska	478
VI.	Juda Kraut	„ Sokołów	246
VI.	Naftali Sattler	„ „	103
	Christen.		
I.	Walentin Cebula	aus Mazury	191
I.	Johann Tencza	„ Kopcie	7
II.	Stanislaus Byczek	„ Dzikowiec	84
II.	Stepfan Koniarz	„ Lipnica	63
II.	Walentin Puk	„ Wola rusinowska	94
III.	Paul Bałamut	„ Sokołów	116
III.	Martin Iskra	„ Wola ranizowska	386
IV.	Johann Gusciora v. Szwed	„ Wilcza wola	174
V.	Cajetan Dziągwa	„ Stobiernia	70
V.	Andreas Nowak	„ Nienadowka	328
V.	Kasimir Flak	„ Trzeboś	78
V.	Jakob Malec	„ „	1
V.	Jakob Matuła	„ Turza	37
V.	Andreas Małek	„ Staniszewskie	86
V.	Gustaw Rosoł	„ „	13
V.	Adalbert Sudoł	„ Wilcza wola	277
V.	Barthoumelos Skawinski	„ „	80
V.	Johan Puzio	„ „	76
V.	Nikolaus Gusciora	„ „	192
V.	Jakob Reguła	„ Dzikowiec	195
V	Mathias Tęcza	„ Kopcie	14
V.	Lorenz Sudoł	„ Lipnica	66
V.	Adam Panek	„ „	259
VI.	Anton Pyska	„ Sokołow	266
VI.	Jakob Rzeszutek	„ dto.	26
VI.	Kasimir Krzemień	„ Nienadowka	403
VI.	Mathias Kus	„ dto.	178
VI.	Johann Chorzemba	„ Trzebuska	103
VI.	Leon Ciapa	„ Wulka Sokołoska	76
VI.	Johann Jeż	„ Ranizow	29
VI.	Johann Puzio	„ Wilcza Wola	236
VI.	Lorenz Dull	„ dto.	223
VI.	Johann Fila	„ Wola ranizowska	73
VI.	Anton Strojek	„ dto.	59
VI.	Johann Gill	„ dto.	175
VI.	Johann Parys	„ dto.	422.
VI.	Johann Bzdzikot	„ dto.	85
VI.	Valentin Bajek	„ dto.	105
VI.	Johann Tylutki	„ Dzikowiec	61
VI.	Valentin Dziuba	„ Lipnica	210
VI.	Martin Grądzki	„ Wola rusinowska	77

aufgefordert, binnen 4 Wochen vom Tage der gegenwärtigen Einschaltung in ihre Heimath zurückzukehren, und sich bei diesem k. k. Bezirksamte zu melden, widrigens dieselben als Rekrutirungsflichtlinge angesehen, und hiernach auch behandelt werden würden.

Vom k. k. Bezirksamte.

Sokołow am 19. September 1856. (2041-1-3)

Kundmachung.

[Z. 502] Zur Sicherstellung der Lieferung des Amts- und Kanzellei Erfordernisse für das Neu-Sandecer k. k. Kreisgericht auf das Verwaltungsjahr 1857, und zwar von beiläufig:

80. Ries Klein-Kanzlei-Papier.
1. Ries Gross-Kanzlei-Papier.
60. Ries Klein-Konzept Buttenpapier.
30. Ries Klein-Konzept Maschienpapier.
3. Ries Gross-Konzept Buttenpapier.
5. Ries Pack-Papier.
30. Wiener Pfund Steurin Kerzen.
200. Polnische Pfund Unschlittkerzen.
25. Pfund Wiener Gewicht Siegellack.
200. Bund Federkiele.
30. Pfund Wienergewicht Bindspagat.
600. Ellen Rebschnüre.
300 Ellen Packleinwand — und der Buchbinderarbeiten — wird bei diesem k. k. Kreisgerichte am 7ten Oktober 1856 und den nächstfolgenden Tagen um 9 Uhr Vormittags eine Lizitation abgehalten werden, wozu Unternehmunglustige mit dem Beisaze vorgeladen werden, dass jeder vor dem Begiene der Lizitation das entfallende Vadium zu erlegen hat. — Auch schriftliche mit den gesezlichen Erfordernissen versehene Offerten werden bei der Verhandlung angenommen werden.

Vom k. k. Kreisgerichts-Praesidium

Neu-Sandec am 20ten September 1856. (2018-1-3)

Kundmachung.

[Z. 501] Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichts-Präsidium wird hiemit bekannt gemacht, dass im Zwecke der Sicherstellung:

a) der Bespeisung der Inquisiten und Sträflinge des k. k. Kreisgerichtes und des k. k. städtisch delegirten Bezirksgerichtes.

b) des Bedarfes von 159 Klaftern harten Brennholzes

c) von 1,300 Pf. 13 Loth reiner Unschlitts, 96 Pf. $8^3/_4$ Loth Unschlittkerzen, 8,940 Stück Lampendochte,

d) 167 Zenntner Kornlagerstroh — dann

e) der nöthigen Schmiedearbeiten- und Schuhschmier für das Verwaltungsjahr 1857 im hierortigen Kreisgerichtsgebäude eine öffentliche Lizitation am 2ten Oktober 1856 und im Falle der Erfolglosigkeit derselben am 6. und 7. Oktober 1856 die zweite und dritte Lizitation und zwar jedesmal um 9. Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Das Vadium beträgt für die Unternehmung ad a) 476 fl. CM. ad b) 112 fl. CM. ad c) 54 fl. CM. ad d) 11 fl. CM. und ad e) 17 fl. CM.

Die übrigen Lizitationsbedingungen können am Tage vor der Lizitation bei dem k. k. Kreisgerichte eingesehen werden.

Auf schriftliche Offerten wird in so weit Rücksicht genommen werden, als dieselben mit dem erforderlichen Vadium belegt sein werden.

Vom Praesidium des k. k. Kreisgerichts

Neu-Sandec am 18. September 1856. (2022-1-3)

Edict.

[Z. 3850] Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Tymbark erledigten Tagschreiberstelle mit dem Taggelde a 45 kr. CM. wird der Konkurs in der Dauer von 4. Wochen vom Tage der 3ten Einschaltung dieses Edikts in die Krakauer-Landes-Zeitung „Czas" gerechnet hiemit ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig instruirten eigenhändig geschriebenen Gesuche mittelst des k. k. Bezirksamtes in dessen Bereiche sie wohnen, hieramts zu überreichen.

Hiebei ist nachzuweisen der Geburtsort; das Alter, der Stand, die Religion, die Moralität, die zurückgelegten Studien, dann die Kenntniss der deutschen und polnischen Sprache und die bisherige Verwendung.

Zugleich haben die Bewerber anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit einem Beamten des k. k. Tymbarker Bezirksamtes verwandt oder verschwägert sind.

Vom k. k. Bezirksamte

Tymbark den 21ten September 1856 (2020-1-3

Konkursausschreibung.

[N. 13,392] Zur Bezetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Pilsno erledigten Amtsdienersgehilfenstelle mit der Löhnung jährlicher 216 fl. CM. wird hiemit der Concurs auf vier Wochen von der dritten Einschaltung in das Amtsblatt der Zeitung „Czas" an gerechnet, ausgeschrieben.

Um diesen Civildienstposten, welcher im Grunde der kaiserlichen Verordnung vom 9ten Dezember 1853 (N. 266. Stück LXXXIX des A. G. Bl.) ausschliesslich für Militärpersonen vorbehalten ist, können sich blos bereits bei k. k. Behörden, und Aemtern wirklich angestelle Diener, und Gehilfen bewerben, und haben ihre mit dem letzten Anstellungsdekrete, und einer von dem gegenwärtigen Amtsvorsteher bezüglich der Befähigung, Verwendung, and Moralität ausgefüllten Qualifikationstabelle belegten Kompetenzgesuche innerhalb der Konkursfrist mittelst ihrer vorgesetzten Behörde an das k. k. Bezirksamte in Pilsno einzureichen.

Von der k. k. Kreisbehöde

Tarnow den 11ten September 1856. (1948--3)

Koncurs-Ausschreibung.

[Z. 492 praes.] Bei dem Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte ist eine Gerichts-Adjunktenstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. C. M. und dem Vorrückungsrechte in die höheren Gehaltsstuffen von 600 fl. und 700 fl. C. M. in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach Vorschrift des kais Patentes vom 3. Mai 1853 N. 81 R. G. B. verfassten Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung in die Krakauer Zeitung im vorgeschriebenen Wege anher zu überreichen.

Vom Praesidium des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandec am 18. September 1856. (2019-1-3)

Kundmachung.

[Z. 10358.] Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird hiemit kundgemacht, dass die mit dem hohen Justizministerial-Dekrete vom 28. Juli 1856 Z. 9947 mit dem Standorte im Tarnow ernannten Advokaten Dr Felix Jarocki und Dr Karl Kaczkowski ihr Advokatenamt bereits angetreten haben.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow am 10. September 1856. (1997-2-3)

Inseraty.

Ważne doniesienie dla Gospodarzy!

Ocenienie

Korneuburgskiego Proszku bydlęcego pożywnego i leczącego

przez

DR. GUSTAWA SWOBODĘ

wysłużonego professora Weterynaryi przy c. k. Uniwersytecie w Insbruku.

Podpisany pomija właściwą i rozciągłą nazwę tego Proszku i tylko wewnętrzną jego wartość bierze pod odpowiedni
rozbiór, który polega na dokładnéj znajomości zmieszanych jego części składowych, tudzież na częstém użyciu onego w cho-
robach różnych zwierząt domowych.
Doświadczona jego skuteczność objawia się **we wszelkich cierpieniach kanału pokarmowego** —
jakie się odznaczają przez nieczynność tego organu i wadliwe wydzielanie soków trawienia; mianowicie w chorobach **błon**
śluznych, szczególniéj zaś **naczyń oddechowych.**
Z całą pewnością i zupełném przekonaniem lekarstwo to zalecaném być może wszędzie w poniżéj
wymienionych dolegliwościach, szczególniéj dla tych posiadaczy bydła, którzy zamieszkali w odległych od pomocy lekar-
skiéj stronach, a gdzie niejedno bydlę nagle zapadłszy, śpiesznego wymaga ratunku.
W chorobach **bydła rogatego** skutkuje proszek ten wybornie w chorobliwém zmienném wydzielaniu się mleka
w skutku **przeszkód trawienia** jeżeli mało i złe mleko otrzymuje się: **użycie tego proszku w zadziwia-**
jący sposób polepsza mleko; następnie w początku **podoju krwistego; w paskudniku; w rozmię-**
kczeniu śpiku; w początkach **ochwatu** i w **chorobie francuskiéj** czyli **gonieniu miesięczném.**
W chorobach **koni pożyteczność** tego proszku nie ulega żadnéj wątpliwości w przypadkach **zatrzymania**
moczu; dychawicy; zołzach i nosaciźnie, tudzież **tylczaku.**
U owcy wpływa zbawiennie na **wąsacza; motylicę;** również we wszystkich cierpieniach **systemu brzu-**
sznego w skutku nieczynności.
Nadto skuteczność proszku tego dla wszystkich trzech powyżéj wymienionych gatunków zwierząt sprawdzoną zo-
stała **we wszystkich** chorobach **błon śluzowych,** pociągających za sobą ślinienie się, mianowicie o ile się to ty-
czy organów oddechowych, a zatém w **katarze płócnym** itd.; we wszystkich rodzajach chorób **gastrycznych** i
wypływających stąd często **kolkach** i wydęciach.

Dr. Gustaw Swoboda,

wysłużony professor Weterynaryi przy c. k. Uniwersytecie w Insbruku.

Jedyny główny skład do rozsyłek

w Aptece obwodowéj pod „ORŁEM"

w c. k. mieście obwodowém Korneuburgu w Niższéj Austryi.

Ceny: mała paczka **24 kr.** mon. konw. — wielka paczka **48 kr.** mon. konw.

Każda paczka opatrzona jest pieczęcią Apteki obwodowéj, tudzież instrukcyą dokładną użycia proszku.

Główny skład tegoż **PROSZKU** na **Polskę** i **Galicyą**

utrzymuje w **KRAKOWIE Kirchmayer i Syn.**

w **Białéj** u C. Stämpla.
w **Buczaczu** u Neckiego aptekarza.
w **Bochni** u Pawła Niedzielskiego.
w **Bielsku** u Karola Schaffran.
w **Brzozowie** u Andr. Jakubowskiego.
w **Czerniowcach** u J. Schnitzla.
w **Cieszynie** u E. F. Schrödera.
w **Dzikowie** u J. Brudzińskiego.
w **Dynowie** u Har. Janickiego.
w **Jaśle** u J. Masłowskiego.
w **Jarosławiu** u Ign. Baiana.
w **Kołomyi** u Nowickiego aptekarza.
w **Kałuszy** u Schlesingera aptekarza.
w **Krośnie** u Franciszka Borschil
we **Lwowie** u Konst. Iskierskiego.
we **Lwowie** u Franciszka Tomanka.
w **Leżajsku** u Stanisława Maresch.
w **Łancucie** u Ant. Swobody.
w **Myślenicach** u A. Łowczyńskiego.
w **Nowym-Targu** u L. Kamieńskiego.
w **Nowym-Sączu** u Kosterkiewicza wdowy.
w **Ostrawie Mor.** u A. Jastrzębskiego
w **Przeworsku** u S. Kellera.
„ u F. Kuhna.
w **Przemyślu** u Gaidetschki i Syna.
„ u Edw. Machalskiego.
w **Rzeszowie** u J. Schaittera.
w **Rozwadowie** u Karola Marescha.
w **Sokołowie** u Singera.
w **Samborze** u Józefa Kriegseisen apt
w **Stanisławowie** u J. Tomanka apt.
w **Stryju** u J. Sidorowicza aptekarza.
w **Strzyżowie** u S. Zajączkowskiego.
w **Tarnowie** u J. Jahna.
w **Tyśmienicy** u Necki aptekarza.
w **Tłumaczu** u Zopotha aptekarza.
w **Tarnopolu** u A. Morawetza.
w **Ulanowie** u J. Zacharskiego.
w **Wadowicach** u Schwarza i Heinzego.
w **Wieliczce** u B. Wontorek wdowy.
w **Zaleszczykach** u Joz. Kodrębskiego & Comp.

☞ Ci z panów aptekarzy i kupców, którzyby sobie życzyli podjąć skład tegoż, raczą się zgłosić wprost albo do **Kirchmayera i Syna w Krakowie,** albo też do **Składu główno-przesyłkowego w Korneuburgu** — i będą zaraz, po nastąpioném obopólném porozumieniu w czasopismach ku wiadomości publicznéj podani. (1790-6)

M. VOGL

szkieł i zwierciadeł sprzedawca

Z WEISSKIRCHEN W MORAWII

poleca Szanownéj Publiczności wszelkie gatunki **porcelanowych i fajansowych naczyń** z sławnéj **KARLSBADZKIEJ** Fabryki porcelany i fajansu po cenach najskromniejszych.

Między wieloma gatunkami naczyń posiada on nadto wspaniały skład przyrządów stołowych: **do herbaty i do kawy,** i puszcza je po cenach w zadziwiający sposób niskich — następnie bogaty dóbór **kandelabrów kryształowych i rubinowych, wazonów kryształowych i alabastrowych, chińskich spuszczanek, flakoników, ampułek alabastrowych i bronzowych,** jakoteż w różnych odmianach bronzowych, **koszyczków na chleb i owoce,** różnych pokładnic na cukier i spodków kryształowych.

Cały serwis do kawy lub herbaty także do nabycia jest w każdym gatunku.

Przy większém braniu 2% zniżenia.

Imiona i herby na serwisach jak najdokładniéj i najtaniéj według podania będą wykonane.

Sprzedawnia znajduje się podczas targu przy **Głównym Rynku N. 556** obok gmachu Rządu krajowego. (2044-1-5)

FABRYKA

KOBIERCÓW i TOWARÓW WEŁNIANYCH

A. *Ernst Lederer* z Pragi

ma zaszczyt uwiadomić Szanowną Publiczność, iż na jarmark nadchodzący zaopatrzyła się znacznym doborem następujących towarów, które zapewniając ceny jak najumiarkowańsze poleca w zaufaniu licznego uczęszczania, mianowicie:

Kobierce „Velour" francuskie i angielskie w najpiękniejszych kolorach dla ozdoby salonu, sofek, łóżek, ścian, schodów itp.

Kobierce stołowe ciężkie z wełny owczéj wyciskane w bukiety, figury i arabeski.

Kołdry prawdziwe medyolańskie i francuskie wełniane i jedwabne.

Kalosze gumielastyczne patentowe amerykańskie dla kobiet, mężczyzn i dzieci.

Deszczochrony własnego wyrobu jakoteż prawdziwe angielskie z ciężkiéj materyi jedwabnéj nie ważące więcéj jak 15 łutów.

☞ Kupującym hurtem udziela się szczególna bonifikacya.

Skład nasz będzie w Rynku głównym pod N. 19. (2026-2-3)

La maison de nouveautés

de

MORITZ SACHS

DE BRESLAU

„zur Kornecke"

à Cracovie **„Hôtel de Russie"**

Florianerstrasse

a l'honneur de prévenir, qu'il **arrivera à Cracovie** pour **la foire du 29 Septembre** jusqu'au **13 Octobre** a. c. avec un riche assortiment de soieries, confections, broderies, chales des Indes et Ternaux etc. etc.

Veuillez bien Vous persuader du choix magnifique après mes achâts actuels à Lyon, Paris et Londres **et des prix bon marchés, qui ne Vous laisseront rien à desirer.**

Le magasin de l'hôtel Lipiński, ayant été trop petit dans la foire de Paques, j'ai du prendre un plus vaste dans **l'Hôtel de Russie, Florianerstrasse;** je prie donc bien, de ne pas confondre ma maison avec une autre du même nom, qui sera etablie dans l'Hotel Lipiński, mais qui n'a **aucun rapport** avec la maison

MORITZ SACHS

„zur Kornecke" à Breslau

à Cracovie „Hotel de Russie".

(1956-4)

Wilh. Bauer jun.

aus BRESLAU

in Krakau: Grodzker- und Breitenstrasse, Ecke, Parterre

empfiehlt sein

wohlassortirtes Lager in verschiedenen

Holzgattungen

von Sopha, Fauteuils, Stühle, Spiegel und anderer Moebel, so wie Tapeten und Parquetts

eigener Fabrik,

(2035) ☞ **zu soliden Preisen.** ☜ (1-2)

ALOIZY SCHWARZ

posiadający wielki

SKŁAD TOWARÓW BŁAWATNYCH, SUKNA, PŁÓCIEN i porcelany,

przy ulicy Grodzkiéj pod L. 225/6.

Z powodu nadchodzącego Sto-Michalskiego jarmarku, zaopatrzył tenże znacznym doborem najwytworniejszych towarów, z fabryk krajowych i zagranicznych, mianowicie posiada wybór materyj jedwabnych, wełnianych, **szali, chustek, płócien, batystów, stołowéj bielizny, ręczników, dywanów, sukna, kortów** itp. Oprócz tego utrzymuje znaczny zapas gotowych **płaszczy, mantylek i zarzutek damskich,** według najświeższych wzorów paryzkich.

Polecając się z takowemi Szanownej Publiczności, nadmienia iż wszyscy, którzy go od tylu lat zaufaniem swém zaszczycać raczyli, jak najdokładniéj się przekonali nietylko o doborze gatunków, ale o rzetelności i umiarkowaniu cen.

☞ Wreszcie mając stosunki z najpierwszemi domami handlowemi i fabrykami francuskiemi i angielskiemi, i będąc na miejscu ustalonym, pod każdym względem kupującéj Publiczności większe korzyści zapewnić mogę, aniżeli przybywający jedynie tylko na jarmarki z stron odleglejszych i na krótki tylko przeciąg czasu spekulanci. (1965-4-6) **Aloizy Schwarz.**

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* zarządzca drukarni.